

בְּקַרְבָּתֶם לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּמְתֹךְ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים שֵׁה וְכֹר אֲלֵ-
אַחֲרֵנוּ אֲחִיךָ וְאַלְיָבָא בְּכָל־עַתָּ
אֱלֹהִים קָדְשׁ מִבֵּית לִפְרָכָת אֲלִפְנֵי
הַכְּפָרָת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶן וְלֹא יִמְתֹת

אנו שורא

א אחרי מות. אחרי שהזהיר את ישראל שלא ימותו, אמר השם למשה שיזהר גם לאחנן שלא ימות באשר מתו בניו (ה), וזאת הפרישה לאות כי בני אהרן המכנים הקשרות לפניהם מהטרבת (כ) [א]: וسلطת בקרבהם. שם הפעל (ג), וזה אל לקרבנה אל המלאכה (שיטות לו ב) שבת תיינו כמנחן היא הנקבה (ד), וטעתה ר' ישעיה שאמר שהוא שט בטשקל חבטתם (ה) [ב]: ב אל הקדרש. בניגר אهل מועד (ו) [ג]: כי בענן. הטעם שלא יכנס כי אם בקטרת שיעשה ענן (ז) ולא יראה הכבור פן ימות, יהגה טומו לא יהיה נראה אליו כי אם ילא ימות. טהור צו מות (ג): כי

קרני אור

[א] והרטבּן סציג עליו טס, וכותב סמיינו כן על דעתך,
כוי סכחוב שמויכיר תמיד כazon הווער
נטקרים טז וויל פיע"ט, וסנא גס הא' זיל לי' (למעלה
י', מ') סכמטע כייס סקאנטיין טז וויל וויש לשוט קרכט
זוס: [ב] וכעל כמנמר האגאים לדעת ר' יטועך וכותב
וינצל לסייע בס נאקל "חכמת" עיי"ט אטהיליך לבטל
ודעת הא' זיל, ודעת הא' זיל חיינו כן, וכן כתוב (לטמות)
וינגן זה כט"ה סנתיין (ג"ל סב מײ"ו). בסמוכים (כ"י
בכינויים) בקרנתס לפני ד', ומיננו (פ"י) חייננה בס במרקיס)
כמו פקמתס כמאל זמר ר' יטועך: [ג] ווינגן נחמן היל
טקדט כויל כל טפיכל, ובית לפלכת כויה פאניר,
ילני סכפלת כויה לפני כהרוון ועל סבית כלו נולפסה,
יבתס: (1) וכן ייחמר (למעלה ו' גנ) "נס יקרן
ווען יונאר קדס מהל מועד: (2) וכ"ט (פפראט)

מנחת יהודה

פ) מתחילה יאטר הכתוב ויידבר, ואח"כ בט' ב' יאטר
יאטר וועל', ולא נתפרק טה נאמר לו נדבר ראשון:
כתחב" בתי"ז ויפרש כל טkom ימייקר וטוציא זעה, בגין
ଘchap: ד) והגטשל בוה', כי באטו ויידבר, זההירו~~ש~~יאטר
טוח טוח, ואח"כ הזהירו יותר שידבר אל אחרן ולא
צתיישב בלשון הכתב, כי אין בט' תרראשון צוואה ולא
לאחרן עיינ"ש :

ג'יהנמת

וְמַלְיָא יְהִי עַם מֹשֶׁה
בְּתַרְבּוּתֵךְ תְּרִין בְּנֵי
אַהֲרֹן בְּקָרְבֵּן הַדָּתָן
נִכְרִיתָא קָדֵם יְהִי וְמִתְחָזֵק
בְּנֵי אַמְרָן יְהִי לְמֹשֶׁה מַלְלִיל
עַם אַהֲרֹן אַחֲזָה וְלֹא יְהִי
עַלְלִיל בְּכָל עַיְן לְקָוְדְשָׁא
מְנִי לְפָרוּכָתָא לְקָדֵם
בְּפָרָתָא דִי עַל אַרְזָנוֹנָא
וְלֹא יִמּוֹת אַרְיִי בְּעַנְנָא
אַנְא מַתְגָּלִיל עַל בֵּית

9

(ה) וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים שָׁמָה מֹתָה אֶחָד
שְׁנִי בְּנֵי אַהֲרֹן וְגַוְעַן. מִקְרָב
תְּלִמּוֹד לָוֶת (ס"ה מִין הָיוּ יְוֹדָעִים מִמֶּנָּה כִּי
לוּ בְּדִבּוֹר כָּלְבָון) ח) כִּי כִּי חַלְמָזָר קָנָן
טוֹרִישׁ מַוְסָּלָה מִפְּלָל לְחוֹלָה טְכַנָּס הָלָנוּ רַוְפָּל,
חַמְלָל לוּ חַלְמָל לְוָנָן וְחַלְמָל תְּסַכְּבָב צְטָחָב ג),
כֵּה חַמְלָל וְחַמְלָל לוּ חַלְמָל לְוָנָן וְחַלְמָל תְּסַכְּבָב
צְטָחָב ד), סָלָה יְמוֹת כְּלָרָךְ סָמָת פָּלוּנִי,
זֶה זְרוּזָה יוֹתֶר מִן כָּרְלָבָון ד), לְךָ נְחַמָּל
חַמְלִי יְמוֹת טָנִי צְנִי חַסְלָן ה) א): (ב) וַיֹּאמֶר
ה' אֱלֹהִים שָׁמָה דִּבּוֹר אֱלֹהִים אֶחָד
וְאֶל יָבָא. סָלָה יְמוֹת כְּלָרָךְ סָמָת בְּנֵי ב):

יהל אור

(ה) יפרש טעם הסמיכות וכן פי' רצ"י ז"ל:
(כ) ודעתו כמן שמנינו חזרת וכל יכח
זנו' וכל ימות זו לרעה שכנינו הקרויה לפניהם
ולחפלה י', ה' פי' מה' ז"ל שחתנה היה צענור
שכקטיירן גמלס ורט וכן דעת מונקלס: (ג) שווה
לדעתו מ@a: (ד) ונדריך כי"ה הגנה כי מלת
לקרבה מקור כי"ה נוקף לא"ג, ודומה לה בקרבתם,
ואלו זרחות לחיות כי"ה מהר בית למד' ז"ז
הפטל, ולטוי. טהין כי"ה מה כהממת כתינה
ביה חי"ז נמקום כי"ה כמנגן כי"ה הגנה:
(ה) כי אס דבר חכם, וכמן אס דבר
קריבכה, כמו מילא טמיינה, וכיה דרשו זרחות נק
לפניהם כספרת קדש כגד חיל מושד" וזה מפני ש

תקודי רשי

ג) סלום, ילקוט תקע"ה, מס' 2: ספירה ילקוט סס"ג) סלום
 ד) לא תשכט בקרקע טלא לחות וטים: ג) כביאור שד"ל
 טחילה שתוחת הקרקע טוקפת גדר של אבניים הוא נקרא
 לאחר מכן רק טלא יבוא בכלל עת, ולא הזכירו העונש שיכול ל
 ימות כפו שתחזו בניו: ס) ופ"ז כתוב הארדי"א, שהן אינן
 זרעו כלל ולא ידוע

אנקלז

כפּוֹרְתָא : ג בְּדָא יְהִי
עַלְיָה אַהֲרֹן לְקֹדֶשׁ אֱלֹהִים
בְּתוֹר בְּרַתּוֹרִי לְחַטָּאתָה
וְדַבֵּר לְעַלְתָא : ר כְּתֻבָנָא
דְּבַזְיא דְּקֹדֶשׁ אֱלֹהִים יְבִשָּׁה
וּמְכַנְסִין דְּבַזְיא יְהוָה עַל

כִּי בְּעַנֵּן אָרָאָה עַל-יְהוָה כְּפֹרָת :
גְּבֻ� אֶת-יְהוָה אֲחָרוֹן אֱלֹהִים קָדְשׁוֹ שְׁבָרֵךְ
בְּלִידְבָּקָר לְחַטָּאת וְאֵיל לְעַלְלה :
דְּפָרְתָּנָת בְּדֵד קָדְשׁוֹ יְלַבְּשׁוּ וּמְבָנָסִי

ר' ילי

בענן אראה . כי אםיל אני נרחה צס עס
עמדו עגבי , ולפי קגilioי שכיכתי צס
יזכל צלח ירגיל לכה זאו פטונו ו) ומלרכו
לו יכח לי חס בזען בקטרת ביזס
בקפולייס ו) ד) : (ג) בזאת . גימטריה
כלו הרכבע מלחות וענק רמו לביש להסן ח) ה) :
בזאת יבא אהרן . ואריך זו לו נכל מטה ,
כי חס ביזס בקפולייס כמו קמפולס בסוק
הפלסק בחדס הקביעי בנטול לחודס ט) :
(ד) בחתנת בד וגוי . מגיד צחינו מסמך
לפניהם צומונם בגדייס קווים ממסמץ נכס
טה סיגור י) ו) חלה בחרבנה ככען
יקיו מסל קדרס יכ) ח) : יצנת . כתלנומו יג)

יְהוָה אֹר

טביה נותן כה מעליה ענן: (ח) ומלה כי תשמש כהן
במקום "רָקְ" כמו כי ברחו בלילה (ברא"ת יט כ) ופי'
וחול יכה בכל עת אל הקדש, רק במנן הקטורת, כיינו
טיכייהם תחלה לפנים ושם יתנו הקטורת טיס כה מעליה
ענן במתמר ועולה בענן פל האס, ויתרלה ד' בגilio
טיכיגתו על הכפרה: (ט) וכן פי' רצוי: (ו) כי האס
הויר לחרות כבוד שכינתו בענן וערפל כבית הקדש
זהו: (ו) וככל"ק ונח"י "בתהלה א"ר חטמת":
(ז) טיקטעס פל העמיל והדנק מהו, ודעתה המ'
וזל כי כ"ג כי מזמה כוועכ"ט כטמונה גנלייס,
ושיעין קרי היור: (זג) ממה זלן הוציאר הכתוב
ונטמא קולו בכחולו ויתרמקו טזומניש מזס", כי כילר
זתי טגס קהת מדוז"ל דעתס כן עיין (ויהי"ר פ' כל

מקורי רשי

ילקוט סס : ד) ספליה, יומת כ"ג ט' : ה) כס"י לר"כ טפתי
בגד קע"ז, פקי"ד טפתי, פס"ז, ויק"ז פ' כ"ה ט', נתק"ר
ט"מ כ"ל ילקוט מקמ"ל : ו) כס"י לר"כ טפתי ל"ס כ"ו
ט', ויק"ר פכ"ה י', ולטנה לסתיגור פיין בלבאות כ"ט
ט', קדוטין ס' ט', מגינס י"ג ב' ילקוט טט, ומײן רט"י
ימ"ו י', ט' : ו) ספליה, ר"ס כ"ו ט', פס"ז, וטען יומת
ע"מ ב' : ח) ספליה, פס"ז, ילקוט סס :

ת"ק, וב"ח (ויק"ר פ"ג ז') מאמר ר"י בר"ט, בכל
כ"ה טפי דר"כ פ"י אהורי מות, וחובא (ילקוט תקע"א)
ל שעה לבית קח"ק, והוא דבוחב שם וכפיה אחרן את
קפינור, קונח תגר, סניור שונא תגר, כלופר מליך
של בוק, בד שיחיו כפולין (החותמים כפאל ששה) ברכ
תינו טהרות הלשכה: יג) צ"ל "תרגומו" ולא בכ"ט,
תרגומו

בן עוזרא

בענן (ט), וויא כי פוי כי בענן, בעבר כי
אני דר בענן על הכפרה (ט), כטעם ה' אטר
לשכון בערסל (ט'א ח יב) (י): ג בפר בן
בקר. אין פירושו שיביא הפר אל הקדש,
רק שיתן משלו פר בתחלה חטא (י),
לכפר עליו ועל הכהנים, ויש אומרים גם
הלוים, בעבר שטצאו ואת שם אהרן תכתב
על טטה לוי (במד', יז יח) והוא רחוק, רק
הלוים יחשבו עם ישראל: ד כתנת בר
קדש. ולא הזכיר האפוד והחשן ומעיל
האפוד, כי כבר הזכיר ונשמע קולו בבואו
אל הקדש (שTOT כח לה) (יכ) [ר] ומצו
הכתוב (יג) לטדו אנשי בית שני ששפטו
בחקן טיס כס זוב, לפי טין קניינור נס-
כדיות, וכולן כל צון (ה) ז): קדש ילבש.

קרני אור

ומוקוס סמלון נמייתך, וכ"כ (ספליח): [ד] וכונס רעת כט' ז"ל שפכ"ג נפנורט יוסכ"פ כס' נגוז גס בנגדי ובב', מ浑ל ליה פוזכו כתוב מזוז דסמן קרמ עס"פ וטהע קולו נטומו מל סקדט, וסוע מגד הכלכת סטטולסט (ספליח) מס ת"ל כל כל ד' פנויים למען הרנעה כלייט טהמיה נכס לפני ד', ולחמו כס' כל וליה בפסן וכו', כל וליה בלהפוד וכו', כל וליה במעיל וכו', כל וליה בליין וכו', וכטעס לוי טנגי כס"ג ד' מתקן כל, וכ"ל מסן יס בכס' וכב', וליה כס' רצחי לכנים לפני ונלנויס טנגי זפה לפי טמין קטיגור נפש טניגור, וכונס מלינו טגס טראנס פ'ין כן (סמות כס לפ) וו"ל "ונטהע קולו נטומו חל סקדט, טפטעניש נוקדים ומכליס וו' נס, הטעי זכלית טרמוניס בינויכס, ולפי טיווכ סקבי'ס וכל חלט למ' יפה נטעל מועד נטלו נטעל בקדם עד נטהו, לנין זיווכ סקבי'ס ציעיב מפראש טיס' נטוש נטומונס טנגייס, וגרולט מוע מז

מנחת יהודה

ויהי פון "כ' בענן" מלשון דחא בענן אראה תמיד, לכן לא יבא, וע"ז כתוב הראדי"א, אבל הכתוב לא חזכיר שההיות השכינה בענן, נט שבחיווט בענן איתו מונע שיכנס שם, אבל בהתקד מלהיות מכוסת בענן יתן מקומות להבגנס שם, והראיה וכפה ענן הקטרת את חכורתו ולא ימות (לטפח ט' י"ג) ואילו י היה חמי באנ כי אלא, פ"י אלא בענן הקטרת שיקטיר שם כבית קה"ק: ח) כי בזאת א"ל הוא, והוא קאי אפר יי"כ, חת תאי לית לטכתב, לכן פ"י נימטריא (רבך טוב): ט) חת פותר לטמח שכחוב (שפט"ר פ' ל"ח ח') אחרון היה נכנס בכלל שעה לבית שפה שטה רודת לבטס יכנס, רק שיכנס בסדר הזה עין בוגל"ג שהביא בשפט חנוך"ז מווילנא, אהרן היה נכנס בשנה, ר"לఆזאת בשנה מהויב לכטול ודלא ברשי"ז: י' טוב וטלייך רע: יט) כתוב ד' פטעים כד, כד שיחויו שיהיו חדשים, כד שלא ילبس עטחים גנדים אחרים: יכ

**וַיָּקֹרֶא מֵאַחֲרֵי בְּדַרְיָה וְבְאַבְנִיט בְּדַר
יְחִנָּגָר וּבְמַצְנֵפָת בְּדַר יְצָנָת בְּגִדְרִי
קְדֻשָּׁה לֵם וְרַחַץ בְּמַיִם אַתִּיבְשָׂרוֹ
וְלַבְשָׂם: הַ וְמַאת עֲדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְקֹחַ שְׁנִינִי-שְׁעִירִי עַזִּים לְחַטָּאת
וְאַיִל אַחֲרֵד לְעַלְהָה: וְהַקָּרֵיב אַהֲרֹן
אַתִּפְרֵר הַחַטָּאת אַשְׁרִילֹו וּכְפֵר
בְּעַדּוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ: וְלַקְחַ אַתִּשְׁנֵי**

אַבְן עֹזֶרֶא

ימיט כריקיס (יד ט), יימיט נרכזוו, כמו بلا אורוים ותוסים (יד) (ה) נס נביים היו ומתם בגנו י), ולחמתה: ורחץ במים. אל פתח האל סוד כטפטט (עט): וטעם חומו כיוס טען טזילה כל חליותיו, וקמא פעמיים כי מחליא מעוזות פESIS לעוזות אחר שייחטנו (טו), וויא כי העדרתו היה חזן, ומבחן לפניות ומבחן מגדי זכ לוגני לבן, ומגן מגדי זכ, וכל חליוף טען טזילה, זכני קדושים ידים ולגليس מן סכירותו (יא): (ו) את פר החטא אשר לו. כהמול מעלה, ולמדך קרני אור

יהל אור

גהליך: (יד) כי למדו מהו כי העוזה ביתה ישרה גלעד: (עט) וקס נולמי ידעו הכתה קדר גלעד: (טו) ומלה וכקריך פי' הגטה כמו זיקרכ מסה מות החרן (למעלה ח ו): (ו) וכן פי' קריכס, פמניש פלוגתתם כה, פלדעת רבנן חמץ ע"ב וגין רבנן ע"ב עונגליין וטולב בסן ל"ז באל זכ ולו"ז פלד זכ, ור' דוסה ל"ז סי' י"ח פלד זכ וו"ז פלד זכ, וכינס מס ננגי טעל ט"ז כב' וט"ט (סוזו קרט"ט זיקר' זס מות ו') וכמ"ז פלטמות מותם זכן סי' מקליב וסוד למ ניכנס פס מגן נל' בגדי לבן סכחות כבושס, וחווי מטוס ולילו ומיל סעס, ומיוחוי מטלת סי' מקליב סטמונס בגניז, ונס נסחתת כנחליס טקיליס לפמי ולפעים לרטוות טס (ג"ל סי' בכ' ניטחיק) (וומל מל ב'), ופי' רס"ז טבעת סמקסק ומסמייע קול מטוס ונכמע קולו כבונו וגנו' עכ"ל, וכינס גנולס מוס סרט"ז ז"ל לך ג"כ לתרן סטמיה, ופי' מלה ניטחיק, טבעת סמקסק ומסמייע קול, חכל מה נטע, כלל סמלוטים פ"י מלט ניטחיק נלזין מהר, פ"י פום' זס ד"ה נכל יוס צלח' סזירוסלמי גרשין נרתק צלע' יכוו, זונילס לריב"ה כען ירתק כלל עור סי' פטוי סכיב יוס צלה יכוו, וכ"ה דעת ר"מ, עיין חומפות ישניס טס, ועיין כס"י דרייכ' (פסקהל ליטריטל דסוכות) ונסგות כרכ"ט רס"ב סי' י' טס, ועיין ערוץ ספלס ערוץ נתתק, ודעת כולס צמי' נויהק, וקס מלהנו שוד נסודת יוס"כ נמותה ק' סי' גפדו לפרטות, זיקרכ' לבדים" ופי' המלוטיס, קול קקמת פילוקו ע"י כפטעוני. וכינס קרס"ג ר"ב עפסטיאן (טולס מהימק ז' זיקרכ' טו מות יד) תחכ' סנטוות פ"י סמלוטיס כן בפייט ורוכס למראט ג"כ סכונות עט סגילוטיק סמנומר ביזומל טס, וטומ' טבעת סמקסק, מז' כנגי סבמתי למחלט טס רקס עפ"י דעת רס"ז ז"ל, בילוט מלט ניטחיק: (ה) פ"י זונילס

מנחת יהודה**מקורי ריש"**

(ז) וכ"ס נסחנות מנסס פטס נא', ועיין סמנומל טס: כתרנוטו (הוכרזון): י) וע"ז בתב הרמ"ב ז, ולא נתברר י) כרמ' ליט טז: יא) ספיהם, יומל נ"מ ט, ילקוט לי דעת אונקלוס כזה, כי הצניפה סבוב שניגלנלהה בראשי כצניף, ולמה יתרנס אותה בחנחה בלבד, ועיין בדבוק טוב, שיטרשר מה שמי' בתרגומו, כי לפדי טשיבות הכתוב משטע שכסה בו כל הרاش, וזה אי אפשר דארזרין בנפרא, שהיה נראה שעוז בין המצנפת, לכון טביה ראה מן התרגום שמי' יהוה, ר"ל שלא יכמה כולו דק' ינich עלייה: טו) ובכ" (ובתמים י"ט ב', יומא ל' ב', תוספתא דטנחות פ"א ט"ז) כה"ג שלא טבל ולא קידוש בין בנד לבנד ובין עכודה לעבדה ועבד עבדתו כשרה, וכ"ה בפס"ז, ולבכם שכולים בשכילה אחת דיז (פי' שבין בנד לבנד אין זריך טבילה) ועיין במדרשי התורה להקדוש אונשלטה אשטרוק ו"ל שכלה, שהיה ראוי שתהיה הטבילה בגנדי והב לבנדי לבן לבן, שהיה ראוי להחליפו טבנדי לבן לבנדי והב עי"ש מה שהאריך בנה

אונקלים

**השׁעירים והעמיד אתם לפנֵי יהוָה
פתח אל מועד: חונתן אהרון על
שׁני השׁעירים נרלוֹת נורל אחד
אבן עורא**

כלהן סמפסלו כוֹחַ כֵּה וְלֹא מִסְלָל לְבוֹר ט) יב) :
וכפֶר בַעֲדוֹ וּבַעֲדָ בֵיתוֹ. מִתּוֹלָה טָלֵז
עוֹנוֹתָיו וְעוֹנוֹת צִיטוֹ ז) יג) : (ח) וּנְרָן
אַהֲרֹן עַל שְׁנַי הַשְׁעִירִים גּוֹרְלוֹת . מְנֻמֵּיד
ח' לִימֵין וּח' לְסַמְחָל יט) יד) , וּנוֹקֵן סְפִי
יְדֵיו בְּקָלְפִי , וּנוֹטֵל גּוֹלֵל בִּימֵין , וּהְצִלוֹ
בְּסַמְחָל וּנוֹתֵן עַלְיָהָס חַת סְכִינָה בז)
לְקָס כֹּחַ לְסַבָּס , וְחַת סְכִינָה נוֹ לְטַזְחוֹל ,

והעד שאמר ויעש אהרן (כו), וכן בחג שבועות לפני דעתו כאשר אפרש במקומו (כו) [ח]
וילא כי עבדת בית שני לא הייתה בראשון כי היה הכהן מחופר בנדיים (כח) ואין בפרט,
זהה המפרש אמר כי השער ישלח (כט) במדבר, כי כן בתוב ושלח את השער
במדבר (פ' כב) וטעמו בטעם צפור המתהר טהראת שהוא על פניו השדה מוקם שאין
שם יישוב, והעד אל ארץ נורה (ל) [ט] ואנחנו השיבוינו, כי השער ישלחו במדבר

הַלְאָרֶב

לפי הפסט יכוון כעולה כדי לפרקיה מותו לכפרה, כמו שמספרת לנו, ושהעלה פר הרטעת הצל נו", ומשמע שכפרה כיה נפיתתו: (יח) פ"י מה שבעמיה מותו והודת עליו עונותיו ועונות כיתו והוא שכפרה: (יט) עיין ספרה, וכיום נז מ: (כ) וכ"ה נדרוז'ל (ספרה, יומן סז) ב) למקום הקפה בסתרים, כי אל מורה על גודל הכר, וזו מורה על תקפו, וכן תיוכ"ע: (כה) ונדרמו כס סול בעבור תקפס, יוכן קוג כס עוזול: (כג) וכיה רהי לחיות עוזול, כמו הרדי חל, יקתייל: (כג) זגד"ק וצמ"ה"מ כס ה"ר: (כל) והיה נקלת כס עוזול: (כה) כסמו ליה"י: (כו) למטה פ' ל"ד לאחר כל הטעים כתוב וועס כהסר דiosa ד' מ"ה, ופי' היה ז"ל "וועס חורבן" פ"י שנמלכער עטה האבן כהסר דiosa ד' לאח'ת כסעיר להזכיר שם עוזול, הכל כסמו לה"י גוליאו מותו של קר מהר: (כו) שכחוב למטה כ"ג יה"ה מהרת הקב"ת, שעניינו שכת ממס שבחותו כס ה"ל חן השכונות ניוס הקב"ת, ודינר הקחות כסואה, הכל כהסר שנים יעוז כיוס טיקלה: (כח) עיין קני מ"ר העלה ה', שכחמתי מהרמאנ"ס גנס בכית פני האלימו בגנדים: (כט) זגד"ק וצמ"ה"מ "ישולה" וככמ"ז "יטלה": (לו) ופי' שנזרו מן הייסוב: *

(למטה כב יט) כי טקלנות הנחלים כהן שטבושים ורכנו בשיל סטטיים, עי"ט מס טטלין נס: [ט] וכן נגרעת, ומלווה פודו ביני מכםינו סקוטיס ו"ל, וככש

טקורי רשי

תקע"ב: יב) ספרה יומת ג' ב', וכ"ה ב', סכונות ויד
ה' , ובג' סולין כ"ב ה' , מכאן וכאן מצל נבייר ה' מצל
מעט, עיין לס"י סס פס"ז, מילוט הנרט: יג) ספרה יומת
ל"ז ב': יד) ספרה, עיין יומת ל"ז ה':
עוז

כפרה (ימ) [ו] : ח נרבות. ידועים מדברי
קבלת אבותינו (יט), אמר הנאן כי עוזול
שם הר ונקרא בן בעבור שהוא תקיף (כ),
כי טעם זבר השם, כטעם בהררי אל (תה'
לו ז) יקוטיאל (ט"ב יד ז) (כל) והנאון הלי^ו
תשׁו, כי האלף בטלת עוזול הוא בין
זין ליזין (ככ) [ז], ז"א שהוא הר (כג)
ספוך אל הר פיני (כד), וזה שמו צוה להוליך
השעיר ולהעליתו שם עד שיישטט, ואחר בן (כה)
הוא פוליכום אותו בבית הTEMPLE להר אחר,

אורים

(כלכות כלוי במקורות פ"י ס"י) סכתב "עפו בכיתת טני מילוקס
וחימיס כדי לאטלייט שמנועה בגלייס, ומלחכ"י שלמה כי
נכשלין נאן, ומלי מטה למם סייז טוולין נאן, מפיו שלמה
כיחס טס רום מקודס, וכל כהן טהיריו מרכר ברום בקדש,
ולמיין טכיניכ טולס עליו מין נשלין צו" ועיין כספ' מהניש
טס טכנייל מג' (קדוטין למ' ה) לכימוי בית טני בקטו
טכטמיס הביביס למפור עvio"ס : [ו] כ"ס (ספלט) וס וילוי
דנרייס, פ"י טכומ' כפרת דנרייס ע"י ויזו', וכן פ"י כט"י
וזל, וכ"ת יוב"ע, ועיין למחט פ' ז' ובנהורי טס :
[ו] ווילין וס קוטימ' כ"כ, כי מליינו לסון : ס כ"ל בטוויס
טולין פלקוק בכך, מס' חיין לטעות ולŁמוד פ"י חק'
מקודיס ליזס חותט למביינו מהזזה טעס וכוכב לסקל על
הלבון, כמו כלהן טסיה כנך על כלסונ בפגישת טני וויניכ"ן,
ובפרט צהפליכן הלא"ף טהור לית פנימי, וטמייל נמקוס
טיכולין לטניכ' כהלא"ף, ולמ' לטניע מומתס מנייקין מותס,
לכן טמו כלהן טהלהן טהור זוינ"ן טרומצון, ותנאים בכח קמץ
חויניכ"ן (הן טמולח) לדעת' חיין תפיסת רב זר כלוי הפליסת,
וממכם כוונת כהלא"ף נמס בין זיין ליז"ן, ווינו טל כהלא"ף
טנימו השתק טוינ"ן, לפ"י טכטכל חותט הטרס מורה על
ההפלגה כמו וורקר הדרוס, וכלהן רמו על הפלגת כבשו'
ולפי טבראי "זו" חילו כסמכה זיין ליז"ן למ' טיך כפוא
מות סדרה, הלא' נכתב כסדרה טלס, ע"כ סוטלה בהלא"ף
בין זיין ליזן, וויסקה כסמי פערמיס וו (רנ"ו) : [ח] עיין
חלויות מהמל מלוותה חנן ליליאי אר"מ מ' דוד קרויקי
מה כהעכילד לנחל נוק שmagmat פני כס' זל' בז' חל'
טהנדל בוגמאל נקרבעות מג כסבוזות פיין צלי' קמ' זו"
כפי' חמיאי נקרבע רק כטבב רלהזונא, וכנהמראיס במ' פנקם
כטב כס' זל' (יסוד מועל שער ט), וודנא טולול כמעפס

מנחת יהודה

בזה: ט) וזה מדייק ממלות "לו": ז) וב"ה (ספרא) זה
וידי דברדים, והטעט שביון שעדרין לא נשחת לא שייך
לומר בו לשון כפירה טפש: יה) מטעמידם בשעריו נקנור,
אחריותן למורה הגורה לפאות צפאן, ופניהם לפאות מערב;

אונקלום

לִיהוֹת וּגְוָרֶל אַחֲרֵי לְעֵזָזָל :
וְהַקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשְׁעִיר אֲשֶׁר
עָלָה עַלְיוֹ הַגּוֹרֶל לִיהוֹת וּמְשַׁחֵּת
חַטָּאת וְהַשְׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עַלְיוֹ
הַגּוֹרֶל לְעֵזָזָל יַעֲמֹד־חַדִּי לְפָנֵי לִיהוֹת

אבן עזרא

מפטלה נטעול טו): עוזאל. כו"ל כל וילך נוק גבוס, שנחמל חלץ גולש, מתיוכת יט) טז): (ט) ועשנה חטאת. כטמיה נגולל עליו קולח לו סס, ומומל לכה' מטלת כ) יז): (י) יעד חי. כמו כי המשתלה איננו קרבן, כי לא ישחת (לד), ואם يمكنك להבין הסוד שהוא מלת עוזאל (לכ) תדע סודו וסוד שמו, כי יש לו חברים במקרא (לו) [יא] ואני אנלה לך קצת הסוד ברטו בהיותך בן שלשים ושלש תדענו (לו) [יב]: ט ועשדו חטאות, שיישחטו (לט): י יעד חי. מהבנין הכבדר קרני אור

קרני אור

בנחת יהודה

מקורי ריש

טו) פין ספלט ויומת ליט ט', ילקוט תקע"ב : טז) יומת יע) פ"י נבדלה מפני שסביבותיה עטיקות יהר נבואה : כ) יהר
ס"ז ב' ועיין ספלט ילקוט סס : ז) ספרט, יומת ל"ט פ"י ועשהו חטאת, קורא עליו שם חטאת:
זהו

**לכְפָר עַלְיוֹ לְשִׁלְחָתָה אֶתְוּ לְעֹזָאֹל
הַמְּרַבְּדָה: יְאֵן הַקָּרֵיב אֶחָד
פָּר הַחֲטָאת אֶשְׂרִילוּ וּכְפָר בְּעֵדוֹ
וּבְעֵד בֵּיתוֹ וַיְשַׁחַט אֶתְפָּר הַחֲטָאת
אֶשְׂרֵל֙: יְבָרַךְ מֶלֶא־הַמְּחֻנָּה
גַּחֲלֵי־אֶשְׁר מַעַל הַמִּזְבֵּחַ מֶלֶבְנֵי־יְהוָה**

ריש'

הניבפ' שלא נזכר שם פועלו (לט) והיה יונמד כי על ידי הכהנים כה), ותלנומו היוזד ראוי להיות טומף בשורק (א) רק יטקס כל כי מטה גלמוד לומד כה*) ייח', נרחב (מל) בעבר אות הנרון, ובין יחרם לפיו סגולמל לשלוח חומו לעוזול, ולחני וודע כל רכושו (עורא י, ח) (מכ) [יג]: לכפר עליו, כי הכפור יהיה עליו (מן) ופירושו לשלח אותו (מד): יא והקריב אהרן. בעבר שארבו דבריו השעריים (מכ) הוסיף לבאר, אחר שהקריב הפר ושני השעריים אל האל טוען (מו) יהל לשחות את הפר שלו (מו): יב המחתה. ידועה היא (מל): חפניו. שנייהם (מט): קתרת סמים. היה הנברת (נ) היה נראה לנו כי

כפלתן הינס הלא על טומלה מקדש וקדשו כד) כב), כמו סגולמל וכפל על

מקדש מטומלה וגוי כה): (יג) מעלה המזבח. סחילון כה): בלבני ה'. מלך

שלפני שפתח, והוא לד מערבי כה): דקה. מה תלמוד לומד דקה, והלא כל

יהל אור

יכולת נולדת לסכלו כפי עינינו כחובן, ועי' ב' לחם ברכמו ז"ל כזו שיחטנו בעתו, וללא כמו טיכול כי בסוגנן מכין קלסוקים ומיקיטן ול"ז, ומלי נמקם מינון, רנכה*) כונתו טיכתנו מיל' סורי ה' ויל' לו תבין סמלת על בוריו (כמ' ר"י נ' כספי): [יג] עיין צעמו כה (פ' טו). נזחטת ה' שעיר הנטה, ועתה ישחטנו צמלה*) ולדעתו שהר שהפיל כנורל היה כסער שגינה עליון הנורל לד' מן כסער הצעני וכי מקרבתו ה' מל' הביצל וזרכו ובקרייך (המעמר): (לט) מן הפעול: (מ) פ"י, צורק קטן וכואל סקונן ור"ל יונעך: (מל) ונכח בקמן: (מכ) וכן צייר רנכה*) וכחפעל גנד וגעמיאל להוטס סכמה* מן הפעול, ועליו לממר יעד, כמו צהעמל מן סקון בן יעדנו צו דכר בקדם: (מנ) פ"י הכהפור של כה"ז יתוה מעלה על הטעיר זהה: (מד) ולין יתיה הכהפור לשלה מותו, וכן יתמן (פ' כב) ונזה הטעיר עליון ה' כל עונותם: (מכ) כי קפה סלמה כבד כבד כתה' למעלה פ' ובקרייך: (מו) שיקרייכו עוד סנית לפלה מערב כדי סיקיה במקומות חמיטו: (מו) ויסמוך עליון ויתודה וחיקף למסמיכתו ישחטנו: (מה) להמותה ה' ע"כ חמר בכ"ה בידיעה: (מט) והו ל"ר, ולן יהפלדו נטולס, וכעס נעלום גלצון טnis, חפניות, כמו מהניות, ולן ימולחיד לומר חפן, מתן: (נ) גאות ל, וופ' נ"ד:

מקורי ריש'

כט) והוא עתיד מכניין הפעל, וראוי להיות היוזד בשורק, ח', ילקוט סס: ייח') ספלה: יט) פין יומת מ', ב' מעת יכאנ הוו בקטץ חטף, ע"כ הוצרך רש' לפרש דעת'כ ר"ס: כ' ספלה, טנווות י"ד ה': בא) כס' קל"ס, י"ט: הוא לשון הפעל, פ' שפיעלו ה' נעשה ע"י אחרים: כב) ספלה טנווות ו' ב': בג) יומת מ"ה ב': בד) ספלה: כט) ובויל', מה ה'ל חי:(cc) ולא כפרת דרים: (גנ) וגם כאן הו יודוי דברים, שיהודה גם בעדר אחוי הכהנים: כד) וכל הכהנים צריכין כפרה ע"ז: כס) דלפי פ"י וזה, דית הויירוי בשכnil אהרן נ' פעמיים, ובצד הכהנים ב' פעמיים, וכבוד ישראל פעם אחד, ואיפכא הוו טמאכרא שישראל חטאים יותר, لكن פ"י וכל כפרהן אינה אלא טומאה וכו', א"כ כל מי שנכנס יותר צריך כפרה יותר שישיך אצל יותר חטא טומאת סקדש (דבוק טוב): כו) מצד הטמור לערב, ר"ל מעל מזבח העולה מהטערכה שהיתה שם בוכנת לצד טערב, דאס נאכיר אטובה הנטמי, למה אמר בלפני ר' הוי לה לטייר למנייד':

טפריש

אב: עזרא

הניבפ' שלא נזכר שם פועלו (לט) והיה יונמד כי על ידי הכהנים כה), ותלנומו היוזד ראוי להיות טומף בשורק (א) רק יטקס כל כי מטה גלמוד לומד כה*) ייח', נרחב (מל) בעבר אות הנרון, ובין יחרם לפיו סגולמל לשלוח חומו לעוזול, ולחני וודע כל רכושו (עורא י, ח) (מכ) [יג]: לכפר עליו, כי הכפור יהיה עליו (מן) ופירושו לשלח אותו (מד): יא והקריב אהרן. בעבר שארבו דבריו השעריים (מכ) הוסיף לבאר, אחר שהקריב הפר ושני השעריים אל האל טוען (מו) יהל לשחות את הפר שלו (מו): יב המחתה. ידועה היא (מל): חפניו. שנייהם (מט): קתרת סמים. היה הנברת (נ) היה נראה לנו כי

קרני אור

יכולת נולדת לסכלו כפי עינינו כחובן, ועי' ב' לחם ברכמו ז"ל כזו שיחטנו בעתו, וללא כמו טיכול כי בסוגנן מכין קלסוקים ומיקיטן ול"ז, ומלי נמקם מינון, רנכה*) כונתו טיכתנו מיל' סורי ה' ויל' לו תבין סמלת על בוריו (כמ' ר"י נ' כספי): [יג] עיין צעמו כה (פ' טו). נזחטת ה' שעיר הנטה, ועתה ישחטנו צמלה*) ולדעתו שהר שהפיל כנורל היה כסער שגינה עליון הנורל לד' מן כסער הצעני וכי מקרבתו ה' מל' הביצל וזרכו ובקרייך (המעמר): (לט) מן הפעול: (מ) פ"י, צורק קטן וכואל סקונן ור"ל יונעך: (מל) ונכח בקמן: (מכ) וכן צייר רנכה*) וכחפעל גנד וגעמיאל להוטס סכמה* מן הפעול, ועליו לממר יעד, כמו צהעמל מן סקון בן יעדנו צו דכר בקדם: (מנ) פ"י הכהפור של כה"ז יתוה מעלה על הטעיר זהה: (מד) ולין יתיה הכהפור לשלה מותו, וכן יתמן (פ' כב) ונזה הטעיר עליון ה' כל עונותם: (מכ) כי קפה סלמה כבד כבד כתה' למעלה פ' ובקרייך: (מו) שיקרייכו עוד סנית לפלה מערב כדי סיקיה במקומות חמיטו: (מו) ויסמוך עליון ויתודה וחיקף למסמיכתו ישחטנו: (מה) להמותה ה' ע"כ חמר בכ"ה בידיעה: (מט) והו ל"ר, ולן יהפלדו נטולס, וכעס נעלום גלצון טnis, חפניות, כמו מהניות, ולן ימולחיד לומר חפן, מתן: (נ) גאות ל, וופ' נ"ד:

מנחת יהודה

כט) והוא עתיד מכניין הפעל, וראוי להיות היוזד בשורק, ח', ילקוט סס: ייח') ספלה: יט) פין יומת מ', ב' מעת יכאנ הוו בקטץ חטף, ע"כ הוצרך רש' לפרש דעת'כ ר"ס: כ' ספלה, טנווות י"ד ה': בא) כס' קל"ס, י"ט: הוא לשון הפעל, פ' שפיעלו ה' נעשה ע"י אחרים: כב) ספלה טנווות ו' ב': בג) יומת מ"ה ב': בד) ספלה: כט) ובויל', מה ה'ל חי:(cc) ולא כפרת דרים: (גנ) וגם כאן הו יודוי דברים, שיהודה גם בעדר אחוי הכהנים: כד) וכל הכהנים צריכין כפרה ע"ז: כס) דלפי פ"י וזה, דית הויירוי בשכnil אהרן נ' פעמיים, ובצד הכהנים ב' פעמיים, וכבוד ישראל פעם אחד, ואיפכא הוו טמאכרא שישראל חטאים יותר, لكن פ"י וכל כפרהן אינה אלא טומאה וכו', א"כ כל מי שנכנס יותר צריך כפרה יותר שישיך אצל יותר חטא טומאת סקדש (דבוק טוב): כו) מצד הטמור לערב, ר"ל מעל מזבח העולה מהטערכה שהיתה שם בוכנת לצד טערב, דאס נאכיר אטובה הנטמי, למה אמר בלפני ר' הוי לה לטייר למנייד':

טפריש

4

10

וְמֵלָא חַפְנִיו קָטָרָת סְפִים דֶּקֶה וְהַבִּיא מִבֵּית לְפֶרְכָּת: י' וַיְנַתֵּן אֹתָהּ הַקָּטָרָת עַל־הָאשָׁה לְפָנֵי יְהוָה וּכְפָה וְעַנְנָה הַקָּטָרָת אֶת־הַפְּרָרָת אֲשֶׁר עַל־הָעֲדֹות וְלֹא יִמּוֹת: י' וַיָּקַח מִן־הַפְּרָר וְהַזָּה בְּאַצְבָּעָו עַל־פָּנֵי הַפְּרָרָת קָדְמָה וּלְפָנֵי הַכְּפָרָת יְזָה שְׁבֻעַפְעָמִים מִן־הַדָּם בְּאַצְבָּעָו: ט' וַיַּחַט אֶת־שְׂעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לְעַם וְהַבִּיא אֶת־הַמּוֹעֵל־מִבֵּית לְפֶרְכָּת וְעִשֵּׂה אֶת־

אבן עזרא

על פניו הכפרת, ולפני הכפרת בטשטו (יג). והטעיקים אמרו כי על פניו הכפרת הוא על בין הבדים (יכ) ולפני הכפרת ידוע בדבריהם (יג) וזה האמת: טו ושהחט אה מהמתה כה): כי יא שהוא ישחט קודם טחלה כתקה חייב מיתה כט) כו): (יר) וזה באצבעו. זהה חמת ביטחון כח): ולפני הכפרת יה שבע. כדי חמת למטה וכגע למיטה (ג) בט): (טו) אשר לעם. מה שכאכל מכפל טל בככניות, מכפל השער טל ישלול טל: (ה)

יהל אור

ונוטיס כה) כי מלחת טל פניו כו טפחים טל נכו זג (יג) זג זיה טל הכהולה נעל עותד צין ציינ כדין המלון ומונה הכהולות כוון סמוך לכפרת וכן הז"ל (זומל נה ז) תנוי כהו מוה לינו מוה טל הכהולה כלום כנד עוגיה כל כפולה (ופי רמי ז"ל לינו מוה טל הכהள טליו בגROL זל, ועין למיטה מות זח):

מנחת יהודה

כט) ספריש שלשה טנים טיעוה"ב ומוחרר לטנתשת כדי למלאות חפנו לקיים דקה מן הרקה: (כח) ט' על האש שבתווך המתחה נתן הקטה לפני ד', כלומר טכניות ולא טבחוק כדעת הצדוקיס ועין (תוספה ישנים יוסא ט"ז א') ד"ה הבא מתחה דקטרת, שנדר תמייר, בטשטו שהיו עושים אותה ע"ג התזבח הפנימי (תסיד ז"ג) ואומר רבינו, כי של יהכ"ע וודאי היה נשרף בטור המתחה עי"ש: בט) וראוי שהיה בקטרת מה שיילה עשן באותו טהיה עשן חקטרה טוחש, והוא הנקרא טלה עשן, והוא נכנם בסמני הקטרת, ואם לא היה זה הסם שם ותחביב טיחה (רלב"ג): (ג) ולא היה טחכון להוות לא לטען ולא לטמן אלא בטצלייף: (ה) וחוקש קרבן הגם לפר הבתנים:

ומקיט

אונקלוס

חפנוי קטרת בוסמץ ד' ק' ק' ז' ויעל מגו פרובפקט: ז' ויתן ית קטרת בוסמץ על אשתח קדם יוחפי ענן קטרת ית פפורתא ד' על סחדותא ולא ימות: ז' ויסב מדמא דתורה וידי באצבעיה ע"ג אפי פפורתא קドמא ולקדם כבורה זרי שבע ומגין טן דמא באצבעיה: ז' זיבוכ ית צפירה דחתאתא ד' לעמאנ ויעל יתדרmia לנטנו פרובפקט ויעביד לדמיה פטא ד' שעבד לדמא דתורה וידי יתיה על בפורתא ולקדם

רש"

הקטלת דקה טיל, טנהמל וטתקת ממלה הכרק בה), אליה טתאל דקה מן הדרקה טמאלג יוס הכלוריס טיח ממוילך למכתת צו כו): (יג) על האש. טנתה טה לסתות. כל חס לה טחה כתקה חייב מיתה כט) כו): (יר) וזה באצבעו. זהה חמת ביטחון כח): ולפני הכפרת יה שבע. כדי חמת למטה וכגע למיטה (ג) בט): (טו) אשר לעם. מה שכאכל מכפל טל בככניות, מכפל השער טל ישלול טל: (ה) פי' טיה טל פניו הכהולה נעלמה ולפניהם: (יג) זג זיה טל הכהולה נעל עותד צין ציינ כדין המלון ומונה הכהולות כוון סמוך לכפרת וכן הז"ל (זומל נה ז) תנוי כהו מוה לינו מוה טל הכהולה כלום כנד עוגיה כל כפולה (ופי רמי ז"ל לינו מוה טל הכהள טליו בגROL זל, ועין למיטה מות זח):

מקורי רש"

כח) טמות ז', זי' : כט) טכלם, יומל מ"ב מ', כרימות ז' ב' : כט) טכלם, יומל נ"ב מ': (כח) טכלם יומל נ"ג ב': (טט) טכלם, יומל נ"ב מ': (ל) יומל ס"מ, מ', טבונות ב' ב' מס"ז :

שהיו עושים אותה ע"ג התזבח הפנימי (תסיד ז"ג) ואומר רבינו, כי של יהכ"ע וודאי היה נשרף בטור המתחה עי"ש: בט) וראוי שהיה בקטרת מה שיילה עשן באותו טהיה עשן חקטרה טוחש, והוא הנקרא טלה עשן, והוא נכנם בסמני הקטרת, ואם לא היה זה הסם שם ותחביב טיחה (רלב"ג): (ג) ולא היה טחכון להוות לא לטען ולא לטמן אלא בטצלייף: (ה) וחוקש קרבן הגם לפר הבתנים:

אונקלום

בפּוֹרְתָּא: ט' וַיַּכְפֵּר עַל קֹדֶשׁ מִסּוֹאַבָּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִמְּרָדִיהוֹן לְכָל חֻבְּיוֹן וּכְנָהָרִים יַעֲבִיד לְמִשְׁבּוֹן זְמָנָה דְּשָׂרִי עַמְּהוֹן בְּנָוֹסְאָבָתָהוֹן: יַוְכְּלָאָנָשָׁלְאִיחִי בְּמִשְׁבּוֹן זְמָנָה בְּמִיעָלָיה לְכְפֵר אֶבְּקֹדֶשׁ אֶעָד מִפְּקִיה יַיְכֵר עַלְוָה וְעַל אָנָשָׁ בִּיתָה וְעַל כָּל קָהָל יִשְׂרָאֵל: י' וַיְפּוֹקֵל מִדְבָּחָה רַיִשְׁרָאֵל וַיְכֵר עַלְוָה וַיְסַבֵּד מִדְבָּחָה רַתּוֹרָא וַיְמַדֵּד מִדְבָּחָה דְּצַפְּרָא וַיְתַן עַל קָרְנַת מִדְבָּחָה

רש"

לחמת למעלה באישר עשה לדם הפר. לחמת למעלה וככט למטה (ג) לא: (ט) מטמאת בני ישראל. על הנכסין למקדש בזומחה (ג) לב) ולנו נודע לנו בסוף, סנהדר לכל מטהחים, וחטאת טיה צונג (ד): ומפשעיהם. אך הנכסין מוויד בזומחה (ג): וכן יעשה לאهل טוער. כס טהורה מסניכס בפנים לחמת למעלה וככט למטה כך מזוה טל ישראל. ספירות מבחן מסניכס לחמת למעלה וככט למטה (ה) לר): השכן אתם ברוח תפאותם. הטעי כס טמילים סכינה ביניים לה: (יח) אל המזבח אישר לפני ה'. וזה מזבח כזוב כזוב לפניו כי כסיל' (ו) לו) ומה פ"ל וילך לפוי סכינה כהוות על הספירות ועמד מן קמנכת יהל אור

כמעוין מה סקנין ע"ז: [יד] לנכל נטעון מיותר לסייע (ג) לעת טיה ציטחות הצעיר קודס כפר גענזר בכתוב ומס עמל כבן סמנים מה סוס כמ"ס (וועל מג ב): קודס, וכקריב הגרן הצעיר (פ' ט) וויח"כ וכקריב הגרן וגנו, ושהע הلت פר הנטלה (פ' יט) ולפ"ז יטיה וויזו וסקט כלן כו"ז ווילד מעוזות הנטלה (למטה ט ככ) בטחו וכנר ירד, ולפי דעתם כי טהרות טהרות ולוקה דמן נגייה מהל לפיס: (ו) כי המייך יטחני הلت הצעיר שזוב לכפלת העם קודס הפר שזוב לכפרת הכהן וככר המלר וכפר געדו וכעדי גיתו תחלה וויח"כ געל כל קהן ישרולל: (ג) שזוב לירון וכפרות: (יח) ז"ל "לפני הפלכת" וכן פ"י רט"ז ז"ל: (ט) פ"י טלה יטקהtekdem נטעון טומחת הטמילים: (ס) כי כיטריהליים ונס הלויס לה סיון רציהו נכוות היל היל מועד: (ס) בקדש הקדשים וכגיאל: (סב) סכירה געדו וכעדי ניתו תהיה גס פר הנטלה: (טג) זוכפה געד כל

מקורי רשי

(ג) ומקיש שער לפר בכל עשויתיו: (ג) יתרץ דהאיך לא) ספירה, יומל נ"ס מ': לב) ספירה, ועינן סכונות ו' שיך לוטר שיש לטומאה טהרה בקרבן, הא בעי טבילה, ב', מ' מ' ילקוט מקפ"ג: (לנ) ספירה, ועינן ספירה, יומל נ"ס ב': לב) ספירה, יומל נ"ס ב': לב) ספירה, יומל סס, נ"ס ז' לב) ספירה, יומל סס, נ"ס ז' לב) ספירה, סאלו הטעות הנבראות: (ו) וטובה החיצון לאו לפניו ה' הוא, ועינן קרני אור הערת ט' וסתהיל

ויקרא טז אחריו

המו פְּאַשֵּׁר עָשָׂה לְדָם הַפְּרָר וְהַזָּה אָתָּו עַל־הַבְּפִרְתָּה וְלִפְנֵי הַכְּפִרְתָּה: ט' וּכְפֵר עַל־הַקְדֵּשׁ מִטְמָאָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשַׁעַיָּהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֵׂה לְאַהֲל מִזְבֵּחַ הַשְׁכִּין אֲתָּם בְּתוֹךְ טָמָאָתָם: י' וְכָל־אָדָם לֹא־יַדְיָה אָהָל מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ בְּבָאוֹ לְכְפֵר בְּקָדְשׁ עַד־צָאָתָו וּכְפֵר בְּעַדּוֹ וּבְעַד בֵּיתָו וּבְעַד פָּלִיקָה. יִשְׂרָאֵל: שני יְה וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אַשֵּׁר לִפְנֵי

אבן עזרא

הפר (ג) ואינו אטת (ו): טז וכפר על הקדרש. הוא קדש הקדשים (ג): וכן יעשה לאהה טוער. שיזה שבע פעמים לפניו הפטורת (יח) ועל קרנות מזבח הקטורת: וטעם וכפר על הקדרש. להיות הדם כופר שלא ישחת בעבר טוטאה הטמאים (ט): י' וכל אדם. מהכהנים (ס) [יד]: לכפר בקדש. בפניהם (ס): וכפר בעדו ובעד ביתו. בספר חטאתו (ס): ובזיד כל קהל ישראל. בשער הטמאים (ס): י' ויצא אל

קרני אור

כמעוין מה סקנין ע"ז: [יד] לנכל נטעון מיותר לסייע (ג) לעת טיה ציטחות הצעיר קודס כפר גענזר בכתוב ומס עמל כבן סמנים מה סוס כמ"ס (וועל מג ב): קודס, וכקריב הגרן הצעיר (פ' ט) וויח"כ וכקריב הגרן וגנו, ושהע הلت פר הנטלה (פ' יט) ולפ"ז יטיה וויזו וסקט כלן כו"ז ווילד מעוזות הנטלה (למטה ט ככ) בטחו וכנר ירד, ולפי דעתם כי טהרות טהרות ולוקה דמן נגייה מהל לפיס: (ו) כי המייך יטחני הلت הצעיר שזוב לכפלת העם קודס הפר שזוב לכפרת הכהן וככר המלר וכפר געדו וכעדי גיתו תחלה וויח"כ געל כל קהן ישרולל: (ג) שזוב לירון וכפרות: (יח) ז"ל "לפני הפלכת" וכן פ"י טלה יטקה

טנהת יהודה

(ג) ומקיש שער לפר בכל עשויתיו: (ג) יתרץ דהאיך לא) ספירה, יומל נ"ס מ': לב) ספירה, ועינן סכונות ו' שיך לוטר שיש לטומאה טהרה בקרבן, הא בעי טבילה, ב', מ' מ' ילקוט מקפ"ג: (לנ) ספירה, יומל נ"ס ז' לב) ספירה, יומל נ"ס ב': לב) ספירה, יומל סס, נ"ס ז' לב) ספירה, יומל סס, נ"ס ז' לב) ספירה, סאלו הטעות הנבראות: (ו) וטובה החיצון לאו לפניו ה' הוא, ועינן קרני אור הערת ט' וסתהיל

**יְהֹוָה וּכְפָר עַלְיוֹ וְלֹקַח מִןְםָם הַפְּרָל
וּמִןְמָם הַשְׁעִיר וְנָתַן עַל־קָרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב : יְט וְהֹוָה עַלְיוֹ מִן־
הַדָּם בְּאַצְבָּעָז שְׁבָע פְּעָמִים וּטְהָרוֹ
וּקְדֻשָּׂו מִטְמָאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
בְּ וּכְקָל מִכְפֵּר אֶת־הַקָּדְשׁוֹ וְאֶת־
אַهֲל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהַקָּרְבָּב
אֶת־הַשְׁעִיר הַחַי : כָּא וּסְמָךְ אַהֲרֹן
אֶת־שְׁתִי יָדוֹ עַל־רָאשׁ הַשְׁעִיר
גָּבָר דִּזְמָן ? מִתְּהִלָּה עַלְיוֹ אֶת־בְּלִעְונָת**

אבן עזרא

המובהח. הוא טובח העולה (ס"ד) [טו]: **בָּא וְנָתַן אֹתָם.** אחר שיטורו טישראל (ס"כ) נאחת מון קמוצם ולוחן ויתחיל מוקין מזוכית לפונית (לו): **וּכְפָר עַלְיוֹ.** ומס טיח כפלתו, ולקח מדים כפל ומלס הקער להבין הכל (ס"ו): עתי. מוטמן לעתו (ס"ו) או טנהנו מעולצין זה לפקד זה (לח): (יט) וזה ללבת בכל עת בכפורים (ס"ה) והיו"ד להתייחס לעת, כתו פנימי, והמפרשים אותו חכם (ס"ט) על קלעתיו מוה שבען כוזחות על גנו (ט) ל"ט): איןנו נכוון בעני (ע) [טו] וחוז"ל אסרו וטהרו. مما טענכר מ): **וּקְדֻשָּׂו.** לעתיד לכה מה (ט) :

קרני אור

[טו] עיין יכול מיל, וכ"כ כתוס"מ "פה צעומד בסייל מחמע נכלהויס טויל" מה פטוטס מל מוכם בטילון, וכן פ"י קרלוב"ע, המכ סלמי מהר מל כהונת מיל פ"י ל' סקו מזוכת פנימי, וכ"ה נמ"כ סלמי לינו מדניר חלמ כהונם פנימי" וכקס נעל משמעית כסונס סכימ ומלת נמספל כתנותיס סמ"ל טעמו גלווי טולס, וכן ריכס"ו כתב פ"ז טנן דניי טגגה, ושין כמעמיד מה סבכינו ע"ז, ונעל בנא: (ס"ט) ומכו ומכו יטבנער יודעי בינה לטהיס (לה"ג יב נ"כ): (ע) כי מה נחנס כהן:

קהל ישראל תקופה נס סטייר וטינו כפרה להכת: (ס"ד) וכעכברות מונחה הטעלה החר עליון קמר וויל, כי הסניהם על מזוכה הקערת, מהי וילג הלה מססביס, ודעת חו"ל טהורה מזוכחה הקערת עיינן קרני הדר: (ס"ה) פ"י הטעות וכהתמים: (ס"ו) ט"כ תלmr בלבון נתינס: (ס"ז) וכן פ"י רס"ז ו"ל: (ס"ה) קמנגן הוליך את קטער נכל בינה: (ס"ט) ומכו ומכו יטבנער יודעי בינה לטהיס (לה"ג יב נ"כ): (ע) כי מה נחנס כהן:

מקורי ריש"

יומל נ"מ ב', ילקוט סס: לו) ספ"ה, יומל נ"מ ב', (ו) וטהילת ספרן מורה צפונית, צפונית טרבית, טרבותית לס"ז ילקוט סס: לה) ספ"ה, יומל נ"ז ב', ילקוט תקע"ס: דורותית, דורותית מורה (יומא נ"ח ב') ופי' רשי' שם, שלא היהתה שם (פי' בכית שני) אלא פרוכת אהת ופרוכת לט) ספרה, יומל ט"ז ב', וכ"ט ה', זכמים ל"מ ב': טן הצפון, וכשנתר מתרות פנים ויצא דרך הצפון פגע תקופה בגטוניות טרבית רטובה, ושם לא ניתן עד שיצא זבא לו למורה צפונית וגנות שם וחזר לצפונית טרבית דרך יטין: לח) זיטבול אצבעו כדור המשור: (ט) וכ"ז פ"י רשי' (יומא ט"ז ב') ד"ה, אנטיה דטובה: טן הטומאה שעברה: מה) שיורהו טלטמא בעtid:

אונקלום

סחור סחור: יט ויבי עלו"ה מזדקמא באצבעיה שבע זמגין וידביביה ויקדשניהם מסואבת בני ישראל: ד נ"ש ז' מלכברא על קידשא ועל משכן זמגנא ועל מדברה ויקרב בית צפירה חייא: כי זיסטוק אהרן בית פרתין ידויה על ריש צפירה חייא ויוחי עלו"ה יתכל עזית בני ישראל נית כל מרדיהון לכל חטאייהון ויתון יתרהון על ריש צפירה וישלח ביד אַת־בְּלִעְונָת הַחַי וְהַתּוֹהָת עַלְיוֹ אֶת־בְּלִעְונָת

ריש"

ולפניס והוא, ובמגנות כמושם קויקו לנטט מזוכם ולוחן ויתחיל מוקין מזוכית לפונית (לו): **וּכְפָר עַלְיוֹ.** ומס טיח כפלתו, ולקח מדים כפל ומלס הקער להבין מהלכין וזה לא לפקד וזה (לח): (יט) וזה ללבת בכל עת בכפורים (ס"ה) והיו"ד להתייחס לעת, כתו פנימי, והמפרשים אותו חכם (ס"ט) על קלעתיו מוה שבען כוזחות על גנו (ט) ל"ט) וטהרו. مما טענכר מ): **וּקְדֻשָּׂו.** ממה טענכר מ): וטהרו.

יהל אור

קהל ישראל תקופה נס סטייר וטינו כפרה להכת: (ס"ד) וכעכברות מונחה הטעלה החר עליון קמר וויל, כי הסניהם על מזוכה הקערת, מהי וילג הלה מססביס, ודעת חו"ל טהורה מזוכחה הקערת עיינן קרני הדר: (ס"ה) פ"י הטעות וכהתמים: (ס"ו) ט"כ תלmr בלבון נתינס: (ס"ז) וכן פ"י רס"ז ו"ל: (ס"ה) קמנגן הוליך את קטער נכל בינה: (ס"ט) ומכו ומכו יטבנער יודעי בינה לטהיס (לה"ג יב נ"כ): (ע) כי מה נחנס כהן:

וירא זו אחריו

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-פְּשֻׁעָיו
לְכַלְּחַטְאֹתֶם וְנָתַן אֶתְּמָעָדָךְ עַל-רָאשָׁךְ
הַשְׁעִיר וְשַׁלָּח בְּיַד-אִישׁ עַתִּי
הַמִּדְבָּרָה: כְּבָנֵשׁ אַתְּ הַשְׁעִיר עַל-יוֹ
אֶת-כָּל-עֲוֹנָתֶם אֶל-אֶרֶץ גָּזָה
וְשַׁלָּח אֶת-הַשְׁעִיר בְּמִדְבָּר: כְּגַם וּבָא
אַהֲרֹן אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וּפְשַׁט אֶת-
בְּגַדְךָ הַבָּר אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבָאוֹ אֶל-הַקָּדְשָׁה וְהַנִּיחָם
שָׁם: כִּי וְרֹחֵץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמִּים קָדוֹשׁ וְלֹבֶשׁ

ראשי

אבן עזרא

שהנישא הוא כהן (על) ודבריהם אמרת: (כה) איש עתי. כمكان לך מיום כה במקום קרויש. בחצר האל טועד (ענ) הפטול (ענ) מא: (כג) ובא אהרן אל האל טועד. חמלו לכוטינו מב). סלין וכמקוםו סל מקלה וכמן), ונטע טעם לדבוקהס במא' יומל מג) וחלמו כל הפלסה כולה נחמלה על הסדר חז מקילה וסיה חלק עטיית טולתו וטלת העטס מה), 'וכקטלת חמלוי פל וצער סנאניס חמוץ בגדי זב וטובל ומקדס ופושטן ולודס גדי לבן: ובא אל האל טועד. להליה לה לכא ולחט חמתקסקטיל כי הקטלה לפני ולפניש מה): ופשת את בנדי הבד. חמל סטוליאס ולודס גדי זב לטעיד סלzin סטראס מד) חכו סדר בטמודות, טמיד סל שחל בגדי זב, מעורת פל וצער הפנאים וקטרת סל מהפה בגדי לבן, וחילו ואיל העטס ומחלת המוטפין בגדי זב, וכולחת כתם ומחלת בנדי לבן, וסילי המוספין וטמיד סל בין הטרביס, וקטרת סקלל סעל מזבח הפנימי בגדי זב, וסדר סמקלהות לפי סדר בטמודות כך קום, וטלת חת צער צמדכל, ורchan חת כסלו נמים וגוי, וילא ועזה לה טולתו וגוי ולחט חלב החטלה וגוי, וכל הפלסה מד לחליין כן יכח هل המחנה, וחלמי כן וכח הכהן: והניחס שם. מלמד בטנוין גניזה, ונח ישתחם כלהונן להרבעה בנדים לישס כפוריים חמל מו) מה): (כד) ורוחץ יהל אור

(על) ולו"ל (יומת ס"ו ה) "כל כשרין לאוליבו (ספרה) ובלה כדי לאכזר לסת הור: הלא שטעו הכהנים גדולים קטע ולמה כי מיניקין (ענ) וכי קיטה כלבת צית הפטורה וכ"ה (ספרה ה) ישרה לאוליבו" כי מדינה מיתר צור וכ"ה

מקורי רשי

מנחת יהודה

מן פ' הובן והבטון מהעת שעברה קודב הגת הזאת, מא) ספרה, יומל ס"ז ב', יווזלמי יומל פ"ו כ"ג: דהינו אהתול והוא מלשון עת: ענ) בל' על דעתך טב) ספרה, יומל ל"ב ה': טן) דב' ל"ב ה', רבבותינו עוקרים את הפטרא טפקומו וטושיבין אותו ילקוט תקע"ז, פס"ז, מדרס מגוז: טר) ספרה, פס"ז, במקום אחר, כי חיללה לנו להפוך דברי אלהים חיים, אבל מדרס חיללה מה) ספרה יומל י"ג ב' וכ"ז ה', לסיסים ימלחינו כוה לפרש לשון הפטרא בדרך שיובן טמן המאוחר למקורות והטוקדים לטאוחר, והויז"ז טהפעלים, ורחץ, ולבש, ויצא, ועשה, וכפר, סורים על ובן שכבר עבר קודם חטף אשר לפניו, כמו אתה קצת גנטה (ישעה ס"ד ד') ר"ל וכבר חטאנו, בגין וירם חוליעיב ויבאש (שיטות ט"ז כ') וכבר באש, (הכהה"ק): מד) וט"ש, ויצא ועשה את עולתו ואת עולת העם היה קידם ביה וו, וייה טעם ובא אהרן אל אהל טועד ופסח וגוי, והניחס שם אחר שרחץ וכפר: מס) וכ"ה בטפס"ז, ולטה הוא בא אל אהל טוער ולהלא בבר חשלים עכורות היום אלא כדי להוציא כך ומחתה דכל הנז עבדות בכני לבן הו, וכן כתוב הרלב"ג, והניחס לא נוכרה כוה הפטוקות זאת הביאה כ"א להשתלים ובו רון הרבראים שיעשו בנדי לבן לא שיויה סדר העניין כן: מו) והם אטוריין בהגאה

אונקלזם

ויפוק ויעבד ית עלייה
וית עלה עמא ויכפר
עליה ועל עמא: כי נית
פרקא רמתה יסק
למרא: כורטומובילית
צפרא לעוזול יצבע
לבושה וסחי ית
בשרה במא ובתרן

עוז 153 ויקרא מז אחרי

**את־בנדי ויצא ועשה את־עלתו
ואת־עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם: שלishi שני כשהן מחוירין בה ואת חלב
החתפת את יקтир המזבחה:
בו והמשלח את־העיר לעוזיאל
יבבם בגדיו ורחץ את־בשרו במים**

אבן עזרא

את בשרו וגוי. למטה למדנו מורה מה בנהן בכל יוס (ענ) : בנדי. שמשמש
בגדי ולכטס טכסקו מטנה מגדי וככ
לגדי וכן טונ טבילה טו) (טחולת
עלתו. הוא האיל ואיל העם (ענ) וספר העם
טבילה פשת גדי וככ טענד גן טבולת
סמייד סל סחל ולוכס גדי וכן לטבולה
פייס) וכלהן למדנו טכסקו מטנה מגדי
לגן גדי וככ טונ טבילה טו) : במקום
קדוש. מקודמת בקדמת מורה, וכיון
סימה בגג בית קפלות טו) מה), וכן ר'

מכילות הצלות מוגה ליום האכל הלהקונה טימה בחליל מה) טט) : ולבש את בנדי.
סמוונה גדים זאו עוכד גן כל ימות הטע מה) : ויצא. מן הסכל אין
כמאל סמוץ בטלת טס : ועשה את עלתו. אין לטולה מהו למטה צולת
יכל הלאן וגוי נ) : ואת עלות העם. וחיל לטולה מהו ומלה עדת
כני יקלול וגוי ד) נא). (כג) ואת החלב החטא. למולי פל וסער (ה) : יקтир
המזבחה. על מזבח הקילן נ) , דהילו בפנים כתיב לה חלו עליו קטרת
ולא וטלת ומנחה נב) :

יהל אור

גדים מהרים : (ענ) לכתנים (פ' ג וס' ה) :
(על) וכן פ' רס"י ז"ל טמונה גדים טכו עוכד
(ענ) וכתוב כל גן המטהות, וכן פ' רס"י למול
ספר ופער : (פ) נמד' כס יט :

מנחות יהודת

בהנאה, ורעתה רוסה שהם פשרים לכתן הדורות (ספרא) ;
מן עין (יוסא ל"ה א') אמר רב יוסף שט"י פרווה אטגושא;
ושפ' רשי ויל, טכשף אחד בגיןה ושם פרווה, ועין פ'
ר"ח שם שבתב, ויש סנן החכמים שאומרם כי חסר תחילת
תחת הקרכע בדורש עד שיראה עבדות ב"ג ביו"ב והרנישא
הכהנים בחפירה באחורי מקוט וחדרו וסתאו ונקראת אורה
חלשכה על שמו : מה) ובטהרא "בחול ע"ג שער חטאים" וכ"ה
בפס"ז, ובמדרש אגדה : מה) והם בגדי קדר, אלה שקרויין
בנדי טשומ שחוא עיבור בהן כל ימות השנה : נ) וועלז

קדמת לעלות העם, וכפרתו קדמת לכפרת העם, (ספרא) והיה זה לטפת הכהן, עם שאין ראוי שיכפר על וולז
קדום שטכדר על עצמו (רבב"ג) : מ) והריוק מדלא כתיב את טר החטא אשר לו, וכחיב חלב החטא סאמ, של
שגי חטאות הוא, וכתב שר"ל, שבתב"י שכיר הנוסח ברשי' כן "טהראטינן" וית הרביה החטא" איטורי טר ושער
יקשר הפהבה, והכונח, כי נבלו כאן ב' חטאות, פ"ר ישער, וכ"ה בס' הברהן "הרבי"
ביו"ד בסוף, המורה על חרבי, והבאותה על טביה העולה :

כ'

10

מקורי רשי

כיז ט', פס' ת"כ טמי, ויק"ר מל"ט י"ב, מס' ז',
ילקוט תקופ"ז מלוט מגדים : טו) סלמה, יומל ל"ב ז',
טז) סלמה יומל טס : מה) סלמה, יומל ל"ה ט', מס' ז',
מדרש לאגדס : טט) סלמה, יומל טס, פסחים פ"ז ט',
וכטס נ"ז ט', פס' ז, מדרש לאגדס : ג) למלכת ט"ז נ',
ועין יומל פ' ב' : נא) טין סלמה, יומל ע"ג ט' :
גב) טוט ל' ט' :

וְאַחֲרֵיכֶן יָבוֹא אֱלֹהִים מִתְחָנָה: כו' וְאַתָּ
פֶּר הַחֲטָאת וְאַתָּ שָׁעֵיר הַחֲטָאת
אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־דְּמָסֶל כְּפָר בְּכָדְשָׁ
יָצַא אֶל־מִחוֹץ לְמִתְחָנָה וִשְׁרָפוֹ
בְּאַש אֲתִיעַר תְּגַסֵּס וְאַתָּ בְּשַׂרְסֵס וְאַתָּ
פְּרִישָׁם: מִיחָה שְׁרָף אֶת־תְּמִימִים יְכַבֵּס בְּגִדֵּיו
וִרְחָצָן אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמִים וְאַחֲרֵיכֶן
יָבוֹא אֱלֹהִים מִתְחָנָה: כט' וְהִיא תְּהִלָּתָה לְכָם
לְחַקָּת עָולָם בְּחַדְשָׁה הַשְׁבִּיעִי
בְּעִשּׂוֹר לְחַדְשָׁה תְּעִפּוֹ אֲתִי
נְפַשְׁתִּיכֶם וְכָל־מֶלֶאכָה לֹא תַעֲשׂו
הַאוֹרֶח וְהַגָּר בְּתוֹכְכֶם: ל' כ'–

ריש'

אבן עזרא

כז' יוציא אל מוחך למחנה . בצווי : ושרפו . (כו) אשר הובא את דםם . לטיל ולפניהם הכהנים (פנ) וככל אחד מהשורפים ירחץ בתים (פנ) ומיד יבא אל המחנה , והעד שאמור ואחריו בן יבא אל המחנה , כי מטה צורך לאומרו ; בטה וחתה לכם לחקת עולם . זאת העבודה (פנ') [יז] : בחידש השבעה בעשור לחידש תענו את נפשותיכם . אחר שהבחוב אטר ותתענו ברדשן נפשכם (ישע' נה ג) ידענו כי העני הפסיק התענו והוא הגזם , ועוד ונפש נעה השביע (שם נה י) שטעטו כתו ותפק לרעב נפשך (שם) (פנ) [יח] כי דרך דברי הנביאים להכפל . ואחר שיש לנו קבלה (פנ) אין צורך לחפש , ואין עניתך בצחום נפשך (תה' לה יג) ראה , בעבור זכר צום (פנ) [יט] והכלל כל עינוי שיטצא במקרא דבק עם נפש הוא הצום (פנ) [כ] : האורה וחגרא הנר

יהל אור

קרני אור

(פנ) וכרמת'ן כתב פ"ז , וכגון יויל המוליה , וכן גלל יוזע ורץ שבב וכנתנות ניכת מיט מתי : [יז] פין יכל פון , סדעת כס' ויל לדעם קרלב'ג פלי' סולת כנדיו : (פנ') וכן פ' הילב'ג ומלה כתוב סדעת כס' ויל סל ומלת כתובת סקולד וכרכ' וונכ'ז מטב סדעת כס' ויל סל ומלת כתובת סקולד מטב וכרכ' פלי' וכרכ' ומלת נרלה נעניי צפלו יוסק למיטב נצעון (ל' לד) ומשוד אל'כ' סיכ' ל' לומר וסיתם ומלת לכס , ולפי כתוב מילן סטגה כלל : רינה' ציפה דמר , וככלל סתגון גמתה , וט' לו יכול דילל יכל צמלה נבמיס סמי' קרמאנ'ג ותפק לרעב למזרק ומכס טגי' וכתנו נפק , וט' כתב פדר'ל כי קענאנ'ג ודעומס' מלמו נקנת נספחות ביטני . ותפק לרעב למזרק : [יט] כ"כ (לייד'ג פ' כת) ג' פניין כן , טני' סטס , וענו' בית סטסווין , וענו' כודז . פני' כתס מאין סטס פני' נטס נמי' (מס' ל' יג) וס' ויל ימלר טליין מוש רהייס , וכמן' כלל טה : [כ] וכן כתב כס' ויל גיטצי' כס' , נטולס פנווי דנק מס' וט' סטס גוס , ומלת תפניא למדס , ומלת תפניא למדס , וט' עטה כל סטס סטס' סטס' פוקי' כס' , מ' עטה כל סטס סטס' סטס' פוקי' כס' , פ' סט' ויל סט' , פס' פ' פ' סט' סט' סט' :

בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֶּר עֲלֵיכֶם לְטָהָר
אַתֶּכֶם מִפֶּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנֵי יְהוָה
תִּטְהַרְוּ: לֹא שְׁפָת שְׁבָתוֹן הִיא לְכֶם
וְעַנְיָתָם אֲתִינְפְּשַׁתְיכֶם הַקְתֻעָולָם:
לְבָר וּכְפֶר הַבָּרוֹן אֲשֶׁר-יָמַשׁ אֶתְךָ
וְאֲשֶׁר יִמְלָא אֶת-יְדֶךָ לְכָהּ תְּתַחַת
אָבִיו וּרְבָשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַבָּד בְּגָדֵי
הַקָּדְשָׁה: יִכְפֶּר אֶת-מִקְשָׁה קָדְשָׁ

אנו עוזר

בתוכם. לא נזבנו לעשות טלאכה, ולא נבריתנו על הצום (פז) : ל' יכפר עליהם. הבהיר (פה) על כן אמרו הפסודים על השער המשתלה כי יעדן חי לכפר עליהם, כי העדרתו היא כשרה (fft) : מכל חטאיכם. כאשר פירשתי שם חטא שם כלל (ג) ע"ב תמצא על השננה ועל הורדון (המ) : לא שבת שבתון. י"א שביתה לנפש ולנפש (הנ) ואחרים אמרו שהוא שביתת השביתה שאין למעלה טנה (הנ), ושניהם שנות, פעמיiba זה קודם זה (הנ) והם שווים (הנ) ואין רחוק : התקת עולם. להתענות (הו) : לב וכפר הבזן. שב עתה לארש על כל מה שיכפר : אשר ימשח אותו. המושח (הו) בשמן המשחה אחר שטלא את ש (הנ) כי אחר לא ילבשם : " לנ את אוד

מזהן לכפרת העוכות טהס סכת הבדון גוף ונפש :
 (לג) ונזכר פה נבי יונה זכי פטמייס סכת סכתון,
 ולמטה כב לב זכמייט למטה כה ד', ומורה טל זכיהה
 גמורה והחלתי מכל ענייני הגדת, מסני דהו יטREL
 פרוביס וונגדריס כמלחבי הסרת : (לה) ספס יהמר
 סכת סכתון, וספס סכתון סכת קדש : (לה) בטפס :
 (לו) פי' קהי מל נחתנות ולך מל כצעריס :
 (לו) ובמקה"מ המתוא : (לה) חלה בגיד הבד :

מנחת יהודה

כע) כי בחתמות של יהוכ"ט היה צריך להביא דמס לפניו ילפניהם, לא ככל חattaת שיביאו את דמס להיכל לנבר, והנה בחרוטשי הרטז"ט, יש עד פ' ל"א נומך בראשו, שבת שבחון הוא לכט, כ"ט שנאמר שבחון מותר נפש אבל כ"ט שנופל שבת שבחון, אסור בכל טלאכה א פ"ל א' ד"ה, קרצו, שכלל עבادات זה"כ איןן כשרין ימי חייו: ט) כי הטענה הזאת נוחנת בכל מה"ג אשר הווא לובש, שחררי כהן דדיות משפט כד', כתנת ומכנסים פועל וצין: טמ) עם האלון, ועיין רבב"ן: ולא

אונקלים

לְדִפָּאָה יַתְכוֹן מִכְלֵי
חֶזְבִּיכּוֹן קָדֵס יְיָ תְּרִבּוֹן;
לֹא שְׁבָא שְׁבָתָא הַיָּאָלְבּוֹן
וְתַעֲנוֹן יְתָ נְפָשָׁתִיכּוֹן
קִים עַלְםָ : לְבָ וַיְכָפֵר
בְּהַנְּאָדִי יְרָבִי יְתִימָה וְדִי
יְקָרְבָּ יְתָ קְוִרְבָּגָה
לְשְׁמַשָּׁא תְּחוֹת אַבּוֹהָי
וְלִקְרָבֵשׂ יְתָ לְבּוֹשָׁי בְּזֵצָא
לְבּוֹשָׁי קְוִדְשָׁא : לְגָ וַיְכָפֵר
עַל מִקְדֵּשׁ קְוִדְשָׁא וְעַל

ר' ש"י

במסקט הלטון : (פז) פ"י ג"ה נחיהינו כרת , וב"ק זבמcker"מ , ובכ"ה"ו הגי' ג"ה נכריהנו" פ"י ג"ה נכריהנו שימנה בזוס נפסו , כי מהר זהמר ומניתס לה נפסותיכס ג"ה הזכיר ג"ה חזקה ולמה נר : (פח) כטבודותיו : (פט) ובמו זביחר (למעלה פ'ו) מצלפל הטעלה : (ט) עיין שםות לד ו זביזיוחורי טס : (טף) כי טס חטלה טניינו המלון וככלתון טהדות עוזה כזונן הוא כזdon הוּא חטלה , ומ"כ תמלת טס חטלה מל הקבירה טגמלהה כזונגה הוא כזdon : (טג) מסני כיותו

מקורי רשי

בג) יומת ל"ב ב', וע"ג מ', מולין כ"ט ב', פוריות י"ג ג' ; גד) סלעם, עיין יומת ע"ג מ' וברכ"י סס, ירושלמי כוניות פ"ג ס"ב : נה). ספillum, כתימות י"ב מ', ירושלמי באוכל נפש, כתו ביום הראשון שבחוץ דסכות, ומזהר באכל אפילו באכל נפש" (רטסת רשות) : מ) וכן פ' רשות يوم אלא בו : גה) כל תחשוב שرك אהרן לבדו יעשה בן כל-יעסר תחתינו : ה) נקרא מרובה בגדרים ע"ש שטונה בגדרים שפצעת ואכנת, טופף עליהן כח"ג, חתן ואחד

אנקלזם

אֲשֶׁר־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִעַל מִדְבָּחָה
יְכֹפֵר וְנִעַל פְּהַנִּיאָ וְנִעַל
בְּנֵי עַמָּא דְקַהְלָא יְכֹפֵר:
לְדֹר וְתַהְיִ דָא לְכֹוֹן? לְקִים
עַלְםָ לְבִפְרָא עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִכְלָ חֹזְבִּידָן
חַדְאָ בְּשַׁתָּא וְעַבְדָּ כְּמָא
לְדַי פְּקִידָ יְיָ יְתָ מְשָׁה:
אַסְמָלֵילָ יְיָ עַם מְשָׁה
לְמִיסְרָ: בְּ מְלִילָ עַם
אַהֲרֹן וְעַם בְּנוֹתֵי וְעַם כָּל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימָר לְהֹןָ
דִּין פְּתַגְנָטָא דַי פְּקִידָ יְיָ
לְמִיסְרָ: יְגָבֵר גָּבֵר
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל דַי יְפּוּסָ
תּוֹר אוֹ אִימָר אוֹ עִיזָא
בְּמִשְׁרִיתָא אוֹ דַי יְפּוּסָ
מִפְרָא לְמִשְׁרִיתָא:

44

עש כאשר צוה ה' וג'.
ויליס עסxa כסלל נזxa נס).
חכרן קלע כי' לוּבָנָן
מקיים גזלת כמלך ס) נו):
חט שור או כשב .

ידל אור

ג' נס מהונן למסנה נרין להכינוי ספלי פ' רמה: (ה) כי אלתקלו נצל דג:

מקורי רישוי

סמלם, סוריות י"ה ב', וסינ ליטען
וברט"י טמות כ"ט ל' וכרבניש

עוזראן

מקדש הקדש. היא טביה לארכת (ט) : ועל הכהנים ועל כל עם הקהיל יכפר. עטם הלוים כי הם לא יקראו כהנים (ק) רק כל כהן הוא לוי ואין כל לוי כהן (קמ) : **לך** והיתה זאת לבם. וכבר אמר בן (קג) להוסיף אחת בשנה (קג) : ויעש. אהרן (קז) : ב דבר אהרן ולא בניו. כי הם השוחטים

ב דבר אהרן ולאל בנו. כי הם השוחטים לישראל (ה) [א], אילו היה כתוב וזו הטעיה תלויה גם בבית המקדש, רק בידענוهو מדבריו קבלה (ז), כי אם היה כתוב (ח) [ב] ורבים אמרו כי הבשר אסור בניויאל ג. נ. בשאר הארץ (ט) [ג] ולא דברו

הרבן אונר

(א) והרדי' א כתוב לפה סכטס סמקריביס, סלטן יקליננו
עללה לו זכם כ"ל נמקלט ס' : [ב] עיין
כאנעמל מס טהער ע"ז : [ג] כ"ס צפוי' כמיומס ליס"ג
(דנימל י, ג) ופיין כערת 39 נחולדות רס"ג מג' טי"ר
תקת נטענה : (קד) כי הכתוב לנו פ"י מי עטה, ופי' כט-
הפייל ממנו

(6) אמר זה לפי שהזכיר הכהן וכינויו: (ב) היו
במותר לפקחיו מהונן למחנה, אבל מטה כ-
כל פחת מכל מעוד, וזה דוקה בנסיבות קרוות: (7)
מן וגנו' ומלחת כבנריין (דכלי'

בנחתה יהודה

שנזהה ואוּתָה שוליות ל"ג כ"ב: גו) סמלם, כוריות י"ט ב', ושיין לט"ז
ולא טיד, אחר הצוואה נשאה כן : ס) ובספרא, שוליות ל"ג כ"ב: גו) סמלם, כוריות י"ט ב', ושיין לט"ז
שחיה אהרן שומע טפי משה כשהו מפי הקדש: יומל ע"ב ב' ד"ק יכול, (ברס"י פס' ט' נ' וכרכיניס
ספרא 10 12 גו) חכמתו. כס"ג

רִשְׁתָּת שֹׂר אַוְכְּשָׁב אָנוֹצָע בְּמִחְנָה
אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁתַּחַט מְחֻזֵּן לְמִחְנָה:
דְּ וְאֶל-פִּתְחָה אֹהֶל מוֹעֵד לְאַהֲבָיו
לְהַקְרִיב קְרָבָנוּ לִיהְוָה לְפָנֵי מִשְׁבֵּן
יהְוָה דָם יְהִשָּׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם
שְׁפֵךְ וְגַכְּרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקְרָב
עָמוֹ: הַ לְמַעַן אֲשֶׁר יִבְיאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת-זְבָחָתָם אֲשֶׁר תִּסְבְּחָם
וְבָתָם עַל-פָנֵי הַשְׁדָה וְהַבְּיאָם
לִיהְוָה אֶל-פִתְחָה אֹהֶל מוֹעֵד אֶל-
הַפְּתַח וּבְחוּ וּבְתַעֲשֵׂמִים לִיהְוָה
הַפְּתַח אֶת-הַדָּם עַל-מִזְבֵחַ יְהָוָה
וְהַקְרִיב הַתְלֵב לְרִיחַ בְּנֵי-חַלְלָה:

אבן עזרא

דשוי

במוקדstein הכתוב מدلל א) סגולמל עליהם (ז) (ה) : ה למען אשר יביאו . זה להקליב קלין : במחנה . חוץ לטולס ב) ב): הטעם על המצוה הזאת . ופירוש על פני השדה . ולא יזבחו עוד את זבחיהם (ח): (ד) דם יחשב . כופך דם סגולס סמיטיים נפסו ד) ג): דם שפך . לרבות אם סולק דמייס בוחן ד) : (ג) אשר הם זבחים . אך סם לניליס לזכום ד) ה):

קרני אור

ישראל אור

הנחות יהודיה מקורי רשי

מנחה יהודית

רשי

לארה: ג) באילו אטרם דם אדם יחשב לאיש החוא: ד) ואשר הם אוחחים טשטע שכבר יבוח, והרי אוחח כתיב
ונובחו (ק"ס כ': ה) מיין סלמל, זוכמים ק"ו ב':
הרطب"ן הוא סדרשו של האומרبشر תאנה לא איתסר כלל
בפטודין, פ"י בקדשים ששהפנ חוץ לעזרת, יכתב
כ"ז ב', ילקוט תק"ל: ג) תקופמל ט' י"ב תנוקומל ב',
ספלט, ספסל' ל"ר ב', זוכמים ק"ז ט',
ק"ז ב' ב) ספלט, וספינ זוכמים ק"ז: ב) ספלט, וספין זוכמים
ירחיק טפרק הטקיים ונגי, חנחת (דבר' י"ב כ"א) לבן פ"י
א) ספלט ילקוט מק"ט, פס"ז: ב) ספלט, וספין זוכמים

יְהוָה וְלֹא יַדְבֹּחַן עוֹד יְחִידָה
דְּבַתְּהָוָן לְשִׁידֵּין דִּיאַינָּן
טַעַן בְּהַרְיָהָוָן קִים עֲלָם
תַּחַי דָּא לְהָוָן לְדַרְיָהָוָן;
הַוְּלָהָוָן תִּמְרָגְבָּר גְּבָר
סְבִּית יִשְׂרָאֵל וְטַנְגְּוִילָא
דִּי יַתְנִירָוָן בְּגִינָהָוָן דִּי
יַסְיַק עַלְתָּא אוֹ נְכַסְתָּא
קוֹדְשָׁיא: טַוְלַתְרָעַ מְשֻׁפָּן
וּמְנָא לְאִיתִינִיהָ לְמַעַבָּד
יַתְיִה קָדָם יְהָוָה נִישְׁתִּיצֵי
אָנְשָׁא הַהָוָא מַעֲמִיהָ:
וְגַבְרַגְבָּר מִפְּתִיְהָ יִשְׂרָאֵל
וּמְנוּגְיוֹרְיוֹא דִתְנִירָוָן
בְּגִינָהָוָן דִּי יִבְּלָל בְּלְדָמָא
וְאָפָוּ רִגְגָוּ בְּאָנְשָׁא

וּמְנִידְגָּרְהָגָר בְּתָוֹבָם אֲשֶׁר יַאֲכַל כְּלִידָם וְנִתְחַתֵּי פָנִי
בְּנֶפֶשׁ הַאֲכָלָת אֶת־הָהָרָם וְהַכְּרָתָי אֶתְהָמָךְ

רְשֵׁי

לְשָׁעִירָם. נְלָטִים וּ, כָּמוֹ וְקָטָנִים
שִׁישְׁתָּעַר הַגּוֹף הַרוֹאָה אֶתְהָם (ט), וְהַקְרֹב
בְּעַבְרָה שִׁירְאוּ אֶתְהָם הַמְשׁוֹנוּיִם כְּדָתוֹת
שְׁעִירִים (י). וּמְלָתָה עוֹד. תּוֹרָה שְׁבַנְהָיָה
יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה בְּטָצְרִים (יֶ) [ה]: אֲשֶׁר הָם
זָנוּנִים. כִּי כָל מִי שְׁמַבְּקָשׁ אֶתְהָם וּמְאָמֵן
בְּהָם הוּא זָנוּנָה תְּחִזָּת אֱלֹהִי, שִׁיחָשׁוּב כִּי
יְשִׁיטְיָה אָוֹרְבָּא אוֹ יְרָעָה חַוִּין טָהָשׁ הַנְּכָבָד
וְהַזּוּבָר הָנָר (יַג) שְׁלָא יְעוֹבוּ יִשְׂרָאֵל שִׁזְבָּחָה הָנָר לְעָכוֹם בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָנָן מִשְׁפָּט כָּל

יְהָל אָוֹר

מְלָמָמָן, וְסָפִי כְּלָמִיתִי לְוָסָג עַל דְּנוּלָל כָּל כָּci בְּעַרְכִּית: (ט) כְּגֻווֹ הַרְוֹחָה הַוּתָס יְהָמָה
[ה] עַיִן נִימְכָן וְנִימְכָּפָס וּבְלָעַמָּס מִכְּסָמְכָן לְדָבָר
מְפִנֵּין סְפָלִיס וּמְיַיְן בְּלָעַיְלָמָס מִסְּפָלִיס וּמְיַיְן עַלְיָס:
[ו] וּבְלָבָג כְּתָכָי נְסָס לְהָס כְּגָרְבָּל, כִּי מְפִנְעָי
וְנְגָה נִקְרָמָהוּ הַבְּלִיס סְפִּירִים, הַוּ מְפִנֵּי סִיסְטָעָר כְּלָדָס
מְהָס, הַוּ סְכָס נְרָלִיס מְדָלִיס כְּתָמָונָה זָעָרִים: (יֶ) לְפִי טָמְלָרִים לְפִלְיָס וּמְקָרִינִים
מְלָיָס קְרִיכָוּתִיס פְּיָוָן (לְמַעַת יְטָכוּ) וּכְכָלָרִי בָּס: (יַב) כִּי חַמְרָה לְיִטְמִיכָת יִשְׁרָאֵל: (יַג) לְמַעַת פָּ

מִקְוָרִי רְשֵׁי

חַבְחוֹ זְבָחוֹ שְׁלָמִים, וּוּפְרַשׁ אֲשֶׁר הָמָגִילִים לְוָבָחוֹ: (ט) בְּרָאָס
חַגִּי, "כְּשָׁחֹות נְחַזְעָן" וְכָתָב הַזּוּבָר לְאָבָרוֹת, שְׁבַר הַנוּסָחָא
נֵם בְּאוֹיה כְּיִ, וְלְדָעָתוֹ צְלָל בְּבִיְתָה, כְּמוֹ בְּשָׁוּחָם בְּחַזְעָן, רְלִי
שְׁאָפְיָלָם אִם חִיָּתָה הַשְׁחִיטָה בְּחַזְעָן בְּאַיְטָר, אֲפִילָוּ הַכִּי
הַמְּקָטֵיד גְּבָב הַיִּיבָּר, וְלְכָרְסִי רְשֵׁי, שָׁאָס שְׁחָטָם אֶחָד
(בְּחַזְעָן) וְהַעֲלָה חַבְירָוּ (בְּחַזְעָן) שְׁנִיהם חַיְבָים, רְלִי אֲפִילָוּ הַכִּי
אֲפִילָוּ בָּאָדָם אַחֲד מַצִּי מַוקִּי לָה, דָאָס שְׁחָט בְּחַזְעָן וְהַעֲלָה בְּחַזְעָן חַיְבָ
עַל הַתְּעִלָּה, וְכָנְהַבְּוָה כָּל הַטּוֹסְקִים שָׁרָל בָּאָדָם אַחֲד: (ז) עַיִן חַיְבָ שְׁבַת כְּהַבָּרְבָּר, דָהָרָבָר, וּבְחַסְמָה בְּאָ'

עַמְהָה: אֲפִי נֶפֶשׁ הַפְּשַׂרְבָּן בָּהָם הַזָּא
וְאַנְיָה נְתַתֵּךְ לְכָם עַל-הַמִּזְבֵּחַ לְכֹפֶר
עַל-נֶפֶשׁ תִּיבָּם כִּי-הַדָּם הַזָּא בִּנֶּפֶשׁ
יְכֹפֶר: יְבָעֵל פָּלַנְפֵשׁ מִפָּם לְאַתָּא-אֶל
דָּם וְהַגָּר הַגָּר בְּתוֹכָם לְאַיָּאֶל
דָּם: יְגַדֵּא אִישׁ אִישׁ מִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִנְ
הַגָּר הַגָּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצַד צִדְקָה

אבן עורה

דם שהוא אסור בעבר שהוא הנפש (יל) כי הבשר בדם היא (עו), והאטת (טו) כי הנפש שבה יהיה האדים הוא בדם תלב: לא בנפש יכפר. בנפש שיש בו (ו) יכפר, והטעם נפש תחת נשא (ימ), ויתם כמו על נפשותיכם (יט) ואין לו טעם אחר (כ) שאמר לכפר על נפשותיכם (כה): **יג** אשר יצד איד היה, באיל וצבי: או עוף אשר יאכל. גם טזה הכתוב נלמוד שלא נזוב הנר שיאבל בארץנו חזיר או סוס, או עוף דורט שהוא טפה (ככ), ויתבן בעבר שצוה שלא יאכל דם, ולא יראה דם נשפך חזק מהמצווח (ג) השם (כל) צוה לכתות כל דם בראותו (ככ) והוא דם איל וצבי או עוף (כו) זה אנבי אפרש סוד וזה הפסוק (כמ) :

כתרני אור

ח' הוציאר בגיר וכד"ק ריק נזנחים וגטגולות הוציאר סתווכס כס זוויכ ניגר וונלזרם סמלון. [ז] וכמ"ג הנר": (יד) וווציאר פס נ"כ בגיר (פ' י): "לפי צדס קבבמאס וכצוזף אַטּוֹר, וסיתולס פְּמִיס גְּלָתִי גיר": (טו) וגעס האטונס מפנוי טנפסה הגנאל כוֹה גלס, ר"ל טנפסה תתקיות בגוף נחלמאות גלס ותגונתו ומרולתו בגוף: (טז) הגנאל"י ינロס "כי נפסה הגנאל גלס הייל זה חמתה": (יז) געלו מ"י: (יח) פ"י, גלס יכפל פ"ז הגנאל סכיתא קזולא דז עליון נפס געלין, ונטעס נפס תהא נפס, וכן פ"י רס"ז: (יט) דעת הי"ת שתיינית גנפס הוועTEL נפס הגעלים, ופי"דס פקרבען נמקוס נפס הגעלים וכמו לכפל על נפסותיכס פ"י נפס טלאס: (כ) וזהמ"י ינロס "מהחר": (כג) למחר טהמר לכפל על נפסותיכס ומהחר וטהמר כי גלס כוֹה גנפס יכפל, וליין טעס למלה "לי": (ככ) כי גט כהן בתוב. "ומן בגיר בגיר בתולכס": (כג) היינו מהותן הקלאיס פ"ג המזוכם: (כד) ובמקה"מ "חוֹז ממוֹנָה נְסָס": (כה) פ"י ברמותו דס נטפיך פמוך לנויותו: (כו) טמאנס ליין מקריניס פ"ג המזוכם: (כו) וידמו כי כוֹה זכתה הנזוכם נפכו"ס, זען גוֹה נפס לאסות דמן בעפער, וככנים מה בגיר ג"כ גמואו זו: (כז) פיען פ"י כה' ז"ל (דנרי)

מנחת יהודה

ב') פטוק יי"ח : יא) ספלט . ומיין כליתות ל' כ' , ילקוט ר"ה , אשת אחיו : ח) ובמספרא , טונה אני מכל עפק ופוק
ב') ספלט , מילוכ"ע , ומיין ר"ג סוטס מ' פ' ד"ס בה כלומר בנפש החיה , ורש"ז ז"ל הוסיף בה , פנא' שלוי .
ס' : יב) ספלט , מילוכ"ע , ומיין ר"ג סוטס מ' פ' ד"ס לא בשאריו כריתות שניי מטבחן שמא יישוב : ט) פ"י
ס' נס פלאיס : יג) ספלט :
שקיומה אינו אלא נדם : י) כי בכלל נפש רוא נם הקפן ,
וזה בשיישניהם על כלל נפשיהם שלא יאכל דם : יג) פ"י הגזודים בשדות בדבר ובכרמים : יג) ובן' (חולין
פ"ד א') "אין לי אלא אשר יצוד , גצדין ועומדין טאליתן פגין בגין אותן ותרגנוליין" :
ובג'

דִּיבָרִי יְהֹוָה דָּמָא וְאַשְׁרֵי
יְתִיה מִנוּ עַמְּיהָ: יְאָרֵי
נֶפֶשׁ בְּשֻׁרָא בְּדָמָא הִיא
וְאָנָא יְהֹבִיתִיה לְכֹן עַל
מְדֻבְּחָא לְכֹפֶר אַל עַל
נֶפֶשׁ תִּכְוֹן אָרֵי דָמָא הוּא
עַל נֶפֶשׁ אַמְכֹרֶר: יְבָעֵל
פָּנֵי אַמְרִית לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
כָּל אָנָשׁ מִנְכֹוֹן לֹא
יִכְלֶל דָמָא וְגַיּוּרִיא
הַיְתָנִירְיוֹן בְּגִינִיכֹוֹן לֹא
יִכְלֶל דָמָא: יְגַבֵּר
גַבְרֵל מִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְמִן

רישי

לפי סגנון בנטש יכפל י) יכול לנו יהי חייכ
הלו פל דס המוקדזיס ת"ל כל דס יא):
ונתני פנוי. פנוי סלי פונה חמי מכל עסקי
ומוסק צו ח) יב): (יה) כי נפש הבשר.
סל כל ברית נס סיח תלויות ט), ולפיכך
נתחיו פל חמוץ לכהן על נפש אהדים,
תכוון נפש ומכפל על נפש: (יב) בל
נפש מבם. להזuir גדוליס על סקטנים י) יג):
(יג) אשר יצוד. אין לנו הלו ליד יה),
חוין ותלנוין מניין פיל ליד מכל מקוס יג),

יהל אור

ח' הוציאר כגר וכד"ק ריק בזוניה
הנור": (יד) ווציאר פס ג"ט
(טו) וטעס המונס מפנוי זנסס
ומרולתו גנוו: (טז) הנה"ז יגלו
ספס יכפל ע"ז הננס טביחת
על: (יט) דעת כי"מ שתינתן צ
לכפל על נפסותיכס פ"ז נפס צו
למה חור וחליל כי.قدس כוון. הננס
כתולכס": (כג) כיינו מהותן הקם
דס נסיך סמור לניהו: (כו) ט
לכן זה נס לכסות דמן בעפלה

מקדי רשי

ב') פטוק יי"ח : יא) ספלט . ומין כליתות ל' כ' , ילקוט ר"ה , אשת אחיו : ח) ובמספרא , טונה אני מכל עתקי ופוסק
ב') ספלט , מילוכ"ע , ומין ר"ג סוטס מ' פ' ד"ס בה כלומר בנפש החיה , ורש"ז ז"ל הוסיף בה , פנא' שלוי ." ס : יב)
לא בשאריו כריתות שניי מטבחן שמא ישבב : ט) פ"י סס נס פليس : יג) ספלט :
שקיומה אינו אלא נדם : י) כי בכלל נפש רוא נם הקפן , גההההה ב"ז שישניהם על כלל נפשיהם שלא יאכל דם : יג) פ"י הגזודים בשדות בדבר ובכרמים : יג) ובג' (חולין
פ"ד א') "אין לי אלא אשר יצוד , גצדין ועומדין טאליתן פגין בגין אותן ותרגנוליין" : ובע'

**חיה אָזְעֹזֶת אֲשֶׁר יִאָכֵל וְשַׁפֵּךְ אֶתְךָ
דָּמוֹ וְכָסְפוֹ בְּעֵפֶר: יְדַבֵּר כִּי נֶפֶשׁ כָּל-
בְּשֶׂרֶד דָּמוֹ בְּנֶפֶשׁ הַוָּא וְאָמַר לְבָנָי
יִשְׂרָאֵל תְּמֻמָּם כָּל-בְּשֶׂרֶד דָּמוֹ הַוָּא כָּל-
כִּי נֶפֶשׁ כָּל-בְּשֶׂרֶד דָּמוֹ הַוָּא כָּל-
אֲכָלוּ יִכְהַרְתֶּן: טו וְכָל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
תַּאֲכֵל נְבָלָה וְטַרְפָּה בְּאַזְרָח וּבְגַּרְגָּלָה
וְשַׁתְּצִיצִי: טו וְכָל-אָנָשָׁר
ר' ש'**

ח"כ למה נלמר אשר יורד פלה יכול נצל חלום כהו נלמר אשר יאכל. חלום כהו מלהמת זלה (יג) יד): אשר יאכל. פרט למלים יד): טו): (יד) דמו בנפשו הוא. דמו סולו לו נמקוס הנפש, עקיפת תלישתו (טו): כי נפש כל בשער דמו הוא. הנפש כיה כס, כס וככל לסון זכר, נפש לסון נקנעה טו). (טו) אשר תאכל נבללה וטרפה. נבללה טוף טהור לצר ככטוב צוין לך טומחה חלום עצמה סגולת נטעתה בכיתת הכליטה (יז) טו) ולמדך כהן טומחה נחלילתה וחינוך מטומחה בגגע ית), וטרפה והנור הנר בתוכבם (לטעה טז בט) (לו) אהמולקה כהן לעם נדרות, וכן טנו יז), יכול תהו נבללה טוף טמול מטומחה בגיטת הכליטה, תלמוד לומוד טרפה מי קיס יהל אור

יב כה) וכינויו טס: (כט) כס דנק טס הנפש, כי מיום שנולד כס נורת עמו גס נפש הנצל, וגה ימגה כס כל נפש, וגה נפש כל כס: (לו) כי כמו טמיית החולר כהן, כן עמידת קרום כס, וככס הוה המולידו ושם קיימו: (לו) מן פ' ג' עד פ' ט"ו: (לו) ונ"ק כל טוף" וככ"ז "וכן טוף": (לו) יחולר טעם ווכרו כהן ליטור ניכלה וטליפה: (לו) וככ"ז, ונ"ק "הזכירה" בלה מלה "נס" כי (לו) וככ"ז, ונ"ק "הזכירה" בלה מלה "נס" כי היל נרוג שושן מותו ניכלה וטליפה, כי לדין מותו נקמת רוגה: (לו) וככ"ז יג' יכול גס הנר פלה יהכל: (לה) וכן התירה הטעורה להכל נכילות וטריפות: (לו) והו גר דק:

מקורי רשי

וובני שם "הוואת" ופי' רשי" רשי" רשי, ליל שם, כאילו הוא (ז) סמלם: זד שאינה מזומנת לו, כלומר לא יאכל בשער תדי שסוא (טו) סמלם, נס מ"ב כ', עני וכ"ח חגי בילוקט הקפ"ג תניין בס' הזכרון שכחוב, שכטקדת נושאות פ"י רשי" בתוכה חכרייתא כולה, ור"ל שלא יאכל אדם בשער תמייד שטא ייכא למדת עניהם: יד) עופ או חזן, ובאיilo ואא ציד, ודבר שאינו טוון לו, כלומר שלא יאכל אדם בשער תמייד שטא ייכא למדת עניהם: יד) עופ או חזן, שאיננס נאכלין: טו) פ"י שנפשו חולוי בדמו: טו) יתרץ בגין אבר החנש תיא הדם, ולטעה אמר דמו בנטשו הוא. בין פ"י דם וכשר ל"ז, וקיים הוא אדם וכשר, ונפש ל"ג, וקמי היה אנפש: יז) ואינה טטטה לא בתוך טפיו, ולא בתוך הפה, אלא בבית הבליעה, ואם טבל אחר בלייתו עופי שערין במיומו שלא נתעלל עלתה לו טבילה: יט) הג'

אבן עזרא.

יד דמו בנפשו. הוא דבק עם הנפש (כט) [ח], כי ידוע שהנדים היוציאים מפה את שמאן הלב מחולקים בחזי לדם ולרוח כרמות שמן זיה עם האור (ל): ואמיר לבני ישראל. טעמו ובעבור אטרתי, והוא הפרשה הנוצרת (לו), נבללה שאיננה קרבנה ובן העוף (לו), הוור כבל נפש אשר תאכל הובירה בעבר הצד (לו), אם בודון הוא הובירה בלאו וילקה, ואם בשונה יבו אחת, ואם טען טען והלא הכתוב אמר לנר אשר כבש בשעריך תננה ואכליה (דברי יד בא) (לו) התשובה כי זה גר היישב (לו). וכן כתוב והנור הנר בתוכבם (לטעה טז בט) (לו) אהמולקה כהן לעם נדרות, וכן טרפה מי קיס טנו יז), יכול תהו נבללה טוף טמול מטומחה בגיטת הכליטה, תלמוד לומוד טרפה מי קיס יהל אור

קרינס לכסים ולו סטוף במלון טיסיס ממנה שלמים, פיניכם כתוווס נמייס ונעופ טפסויס, כלואר יטנסיס סכלסס, מהס בעפער כדי כלם יטנוו כתמניסים למלול דמס, ומלולס סנסאסם למ' קוויכס נס סטורר נס, לפי כלם כוחר לימדאל בתפלס למלול נס נס כ"ל שלמים, וככני טיס קרב מסט כחלב וכטוס לטס יט", וטוסlein מין מקום לטעמת סמכלל גנטס"ט טסער על סמ' זיל וכחוב "ונם ידעתי למס יחסוב ולחוווזע עסן מותרין נחליכלא ולטיכיס לטעמת, ווותה יט לוחוג צ"ז טסערל דס זור לו סכ' ולטוי סמכוול כי כיס נטסי לטפוט זור לו סס מון למלול מועד כ"ל טלים, מין מקום לטעמו: [ח] ולטעה ב"ח' נגטס נטס עס, כטו נרכנו וכפלטו (טמות יר יו) וכטוטיס וגמסות (טס טו כ) ילמר כי נפש כל נס נס דמו עס

מנחת יהודה

וובני שם "הוואת" ופי' רשי" רשי" רשי, כאילו הוא (ז) סמלם, זד שאינה מזומנת לו, כלומר לא יאכל בשער תמייד שסוא (טו) סמלם, נס מ"ב כ', עני וכ"ח חגי בילוקט הקפ"ג תניין בס' הזכרון שכחוב, שכטקדת נושאות פ"י רשי" בתוכה חכרייתא כולה, ור"ל שלא יאכל אדם בשער תמייד שטא ייכא למדת עניהם: יד) עופ או חזן, ובאיilo ואא ציד, ודבר שאינו טוון לו, כלומר שלא יאכל אדם בשער תמייד שטא ייכא למדת עניהם: יד) עופ או חזן, שאיננס נאכלין: טו) פ"י שנפשו חולוי בדמו: טו) יתרץ בגין אבר החנש תיא הדם, ולטעה אמר דמו בנטשו הוא. בין פ"י דם וכשר ל"ז, וקיים הוא אדם וכשר, ונפש ל"ג, וקמי היה אנפש: יז) ואינה טטטה לא בתוך טפיו, ולא בתוך הפה, אלא בבית הבליעה, ואם טבל אחר בלייתו עופי שערין במיומו שלא נתעלל עלתה לו טבילה: יט) הג'

אונקלוס

דיבוכי נביילא ותבירה
ביציביא ובגזריא וצבע
לכושהי ויסחי בקיא
ויחי מסא בער רבשא
וירפי: ט' ואם לא צבע
ובשריה לא יסחי ויקביל
חווביה: א זמלי יי עם
משה ליטר: ב מליל גם
בני ישראל ותימר להזון
אנאי אלהבון: ג בעובדי
עמא דארעא רמצאים
רי יתיב תונ בטה לא
תעבדון ובובר עמא

ריש'

נמיינ טרפה יט) יה טוק טמל שמן צמיינ לא נעובנו (לו*) שיאכל נבלח, רק הנכרי טרפה (ט) ייח: (ט) ונשא עוננו. חס שיבא בשערינו נתן אותה לו ויאכל אותה לחוץ (לו): מז ונשא עוננו. תמיד, והוא ישלח עינו בעונש שיבא השם עליו (לט) ובבעור שהוביר דברי השערירים שהיו עושים ירחין ונשא עוננו. על רחילת גוף עטוק בסטרים, נספכה זו הפרישה (לט), והעריות על מעשה ארץ בנען (ט) [ט] כי כן טפוריש בסוף (מל): וטעם אני ה' אלהיכם. על זה התנאי היה אלהיכט (מל): ג וכחיקותיהם לא תלכו. שלא ירניל אדם לכלת בדרכ הזה עד שיהיה לו חוק (ה): וכמעשה ארץ מצרים. על המשפטים, והראיה את משפטי תעשה (ט) הם הכתובים על ספר חייני ס' הליטיכס, דענו מי גוזל עלייכס, דין לפולען, וכלהן נסלא סכל (ט) ב': (ג) במעשה ארץ מצרים. מניד קמעזיכס

קדני אור

נסטו סוח, ולען מהרמי לבני ירושל דס כל נסר למ מהלכו, כדי טלה תענבר סטינט טנקס עס נס כבנמיות: [ט] וכן מי' קרדי'ם, חמצעה ה' ט סכ' מרגיס ה'ר יסנחס נב' לג' תעס (יה ט) וזה קתימה פלסה הקודמת על בטיערים בסוי נוהגים מהרן מרגיס: (ט) וחלי ה'ר, הבני סאה כמעשה מהרן כהן עון כהן רעים והטליס נס: (מל) למעה יט' כ' כי מת כל כתובות מהרן עז' חנזי ה'ר וג'': (ט) שיהיה לו חוק קדוע ע"ז: (ט) ולען מאפעס: (ג) וכן פ' סרמאנן:

מנחת יהודה

מקורי ריש'

פולין ק' ל', זכמים ס"ט ל', ילקוט תפ"ס, פס'ו: תיבות הוא נ' הרא"ס: יט) פ' שקדמת לבן היה כשר ייח סטוטס: יט) סמל, זכמים ס"ט ב': ב) ספרם, ועיין וכסיו נטרכ: ב) ואינו רשאי בשום נבייל אלא משאות עז' טפא, וההתורה טדרות בינה מן העות שיזיר בה נבלת ישראטה יתרדהינו עופ טהור, והווינו הוא וי'ו המחברת: כל) ולזה יאבר עונו והוא העונש הטהור להנכנס בטומאה לטකדש: (ט) וריך מפלת בשרו על רחיצת גוף, פ' אל טבל, ועל בגין בטלקות: (ט) עניון מלת נתק, הוא פירוד, אבל השתרשו בו גם על ההיפוך, ר' ל' אל הדר אל דבר, ואו עניינו שנתק בטנקו להיות נשך אל סקוט אחר, וטוה הענן לאו הנתק לעשה, ודורסה ללשון הכתוב התייחס לכך לטבחה (ירטיה י'ב ג'), וע"כ באטרם לינתק בעריות, פ' כמו לינתק לערויות, כלומר נטשכון אחורי הערויות (ספרה התלמוד): ט' בספרא, וכן ילkom ר' תק"א. לא נובר ביטוי עורא: (ט) ובפס'ו ע"נ ר' יחתמים

**אֶרְצֵיכְנָעַן אֲשֶׁר אֵנִי מִבְּיָא אֶתְכֶם
שְׁפָה לֹא תַעֲשֶׂה וּבְחִקְרְתִּיכֶם לֹא
תַלְכּוּ: וְאַתְּ מִשְׁפְּטֵי תַעֲשֶׂו וְאַתְּ
חִקְרְתִּי תַשְׁמְרוּ לְלִכְתָּבָת בְּהָם אֵנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: הַוְשָׁמְרָתָם אַתְּ
חִקְרְתִּי וְאַתְּ מִשְׁפְּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אַתֶּם הָאָדָם וְתַיְיִ בְּהָם אֵנִי יְהוָה:**

רש"י

ד אני ה' אלהיכם. או אהיה אלהיכם (ז) : סל מלוייס ומול כנעניז מקולקליס מכל וטעם ושמורתם את חקורי ואת משפט. לבאר שם חיים לעושיהם בשני עולמות (ח) [א] כי התבון סודם, חי העולם וחיוינו ולא יסות לעולם (ז) על בן כתוב אני ה' יסלהל מקולקליס יומל מכוולס (ד) : ובחוקותיהם לא תלבו. מה הנית כתוב סלה חמל, הלא הלו נמוסות סלכן (ל) . דברים כמקוין לפס, כנון טרטיות (ה) ואלטדיות (ו) ה רבי מליר חומל הלו. לרבי הילומי שמו מכמים (ז) : (ד) את משפטך תעשו. הלו דברים מהמוריס כתולס צונכט, שלילו לה נהורו סי' קרלי למומרן (ז) : (ז) ואת חקורי תשמרו. דברים ספנ גוות קמלך צילר הרט מזיב טלייס למה לנו לנטומן, ועכויס משכין עליכם, כנון חכילת חייר ולכישת שטנו, וערכת מי חנות לך נחמל חי ה' גורמי עליכם, חי הטעם רשלים ליפער (ח) : ללבת בהם, חל מפטור מתוכם, סלה חומל למודתי מכמת יסלהל חלק ואלמוד מכמת סמליס וככדים (ט) ט) : (ט) ושמרתם את חקורי. לרבות של דקוקי הפלסה סלה פרט כתוב זקס (ז) :

והל אור

(ז) ומה שכלל פה חני ד' הלויכס פל הכתוב כס' טעופים בוםס כמנשי כינען, וכ"ס (ספירם) מיין למקוס טיסכו גו יסומל סקטינו מעטיקס יותר מכוולס ת"ל אשר ישנים בס' לא העטו, ומאין טוינחס טל יסומל גרמאס לכס' לכל טמאניס כללו ת"ל אף ישנמס בס' לא תעפו, ומ' סחוס"ט טמג' טיסכו סס וקייס גראם ליטומל טיעפו כתוענאות סלה כו' גמלוס מן כתמריס, וכן פ' וולק'ז'ו (מפורת כתלמוד) על דרך הכתוב, ויתעוררנו בגויס וילמדו מפעיקס: (א) והנה כריסט'ס פ' ומי בסס חכל מה מה יטס וכרכטו סינפסות כתומות מקרוב עטס, וכרלה מוש שכוכנו על פיו שטקה'ז, וכ"ס לדעת' ג' יטמעל (ספירם) על מי כטקה'ז, וכטיל מה זקס בעטקה'ס נגעם

מקורי רש"י

לטורה, נ"ר פל"ג ג' ופיג' ג', טמו"ר פ"ג ו', ופ"ז ג', ופל"ל ה', ויק"ר פ"כ' ב', גמל"ר פ"כ' ה' ילקוט ס' רמו' כ"ז, ילקוט הלשי תפ"ז, ותק"ז: ג) טספס לסתמה: ד) סופס לסתמה, ילקוט סס, כס"ז, מלוט מגרס: ה) ע"ז י"ס ב', וטס "אלטדיין" ונקספה נקספה, כגן טיטריה וקורקסות וכטסטריות: ו) סופס לסתמה, סנת פ"ז מ' וכ' חוספה דנטה פ"ז: ז) סופס לסתמה, יופס פ"ז ג' ילקוט סס: י) סס:

שם

אבן עזרא

ד אני ה' אלהיכם. או אהיה אלהיכם (ז) : ושמורתם את חקורי ואת משפט. לבאר שם חיים לעושיהם בשני עולמות (ח) [א] כי התבון סודם, חי העולם וחיוינו ולא יסות לעולם (ז) על בן כתוב אני ה'

קרני אור

כיס סקdimס לפרט טרויות, לפי זקס חכמי מדריס סי' טעופים בוםס כמנשי כינען, וכ"ס (ספירם) מיין למקוס טיסכו גו יסומל סקטינו מעטיקס יותר מכוולס ת"ל אשר ישנים בס' לא העטו, ומאין טוינחס טל יסומל גרמאס לכס' לכל טמאניס כללו ת"ל אף ישנמס בס' לא תעפו, ומ' סחוס"ט טמג' טיסכו סס וקייס גראם ליטומל טיעפו כתוענאות סלה כו' גמלוס מן כתמריס, וכן פ' וולק'ז'ו (מפורת כתלמוד) על דרך הכתוב, ויתעוררנו בגויס וילמדו מפעיקס: (א) והנה כריסט'ס פ' ומי בסס חכל מה מה יטס וכרכטו סינפסות כתומות מקרוב עטס, וכרלה מוש שכוכנו על פיו שטקה'ז, וכ"ס לדעת' ג' יטמעל (ספירם) על מי כטקה'ז, וכטיל מה זקס בעטקה'ס נגעם

מנחת יהודה

רחמים, אני דין להצע, אני נאמן לשלים שכ"ר, כי אלהים הוא טרת הרין, וה' הוא מדת הרחמים: ג) היה ארץ גישן: ד) סלה נטס, פ' חוק ומשפט: ס) בת שחוק שליהם: ו) שחוק שפטיתין את השורדים ואת החיוות לינח זה בוה: ז) כנון הנזילות והעריות וע"ז וקללת השם: ח) ובילקוט תפ"ז ואין לך רשות להרהר בהן: ס) ובילקוט תפ"א, שלא יהא משאנך וסחנן אלא בהם שלא חערב בהם דנרים אחרים שלא תאמר למדתי הכתות ישראל אלמד חכת עכו"ם ת"ל ללבת בהם איןך רשאי ליפטר מותכם: י) ראם לא בו ושמרתם לטה ל', הרי כבר כתיב

אונקלים

ס ששי ו איש איש אל-פל-שָׁאר
בְּשָׂרוֹ לֹא תִּקְרַבְתָּ לְנִקּוֹת עֲרוֹת אֲנִי
לְהֹוֹת: ס עֲרוֹת אֶבְיךָ ו עֲרוֹת אֶמְךָ
לֹא תִּגְלַח אֶמְךָ הוּא לֹא תִּגְלַח

אָבִן עֹזֶרֶא

דנל המל, ליתן סמילך ועטיה לוחוקיס סמיילך ועטיה למאפטיס, לפי שהיה נתן הלא מטייך למספטיס וסמיילך לוחוקיס יה) יא): וחי בהם. לטולס פגח, טולס תחלמל גoulos הזה וכלה סופו כות מת יכ) יב): [אני ה']. נחמן לטולס סכל יג): (ו) לא תקרבו. לכזיל סנקב צוכל, לך נחמל לטולס רביס יד): אני ה'. נחמן לטולס סכל יג): (ז) ערונות אביך. זו חסת חכיך, זו חיינו הלא כמסמו טו) נחמל כלן ערונות חייך, ונחמל לטנן ערונות חייך גלך יד), מה לטנן חסת חייך חי כלן חכם חייכו טו) : ערונות אטך. לטניין והנה אמר כל הנמצאות עמו בכל עת (יט), ובפרשת כי תצא טחנה אנלה לך סוד מטאט וחתום (כ), והנה כל המתנאל ירחק טשט השם המקובל (כג) על בן הוביר אני ה': ז ערונות אביך, והחל מהאב שהוא קודם הבן, ואטר שאסור הוא כל פיי שהיא ערונות

קרני אור

(ר) כנ"י נגיניות חיכת "הלהיכס", וגילמתו נהני ד', כי כן כתוב וכי נכס נהני ד', ופי' נהני ד' מניה לווחך בוכ ומכה: (ח) לנדר צעל: (ט) כתופחותיו: (י) כס מלך כוונת וכוונת כוונת חחתיו מיניס הרכבה: (יא) כל מיין טמל הנכללים כתוד סוגנו, ובס הלהבות צי"ה פטוקיס הכתובים ה"מ"ז: (יב) טמתוך בקורסנה יכה לידי הכרוכ, ומלהת מסכמות כמנימות לאלס בידי קלי כוונת הכרוכ, במחצבנה: (יג) וכוונת נ"ב כנוי לנטיצה: (יד) פי' לדבן מנונה מגוללה טרייך

לישוי וכפי' מן נחצף נגנבה, כמו מהשופך הנכון (כלומר נ' נ') : (טו) מה שזו אל תגנו אל השם : (ו') פ' הדרס מהמאניג ומתחומות העולס : (ו') מה שזו אל תגנו אל השם : (ז') פ' הדרס מהריהן קודס טנכל מטען הדרעת לה כתהו למשגניל : (יח) מה שזו נכל יתכל מטען הדרעת : (יט) וצמתקה' מ' כל טעה', וכט הקרכזיס . יותר, וכן דעת המורה (פמ"ט מהה' גנ') : (כ) עיין דבריס כנ' י' וככחוורי טסע : (כח) וכד"ק "מהזב כמקובצל", כמו כי יהיה נך הייך השם לה יהיה טהור (טס טס יה) ולמה ירחה טסע :

מנחת יהודה

אקרוי רשי

ואת חקויות תשטרו: יג) תחלה הזכיר עשייה במשפטים
תיעוב"ע,ילקוט סס, ס' וטכיאר, לפ"ז: יב) זס, וכן
ושפירה בחקיים, ובכתב הוה חור ונתן שפירה וצאה
ילקוט סס, לפ"ז: יד) למחק כ', י"ח: טו) פין סנד'
לחקיים ולמשפטים: יכ) מלת חי, הוא שם התואר, וטורא
על חיות נטשך תמידי ונצחי, ואלו ביוון לחוי העווה"ז היה
לו לומר ויחיה (ק"א) ועיין במסורת התלמוד מה שהעיר ע"ז, ולדעתו טדרש התנא ממלת בהם עיי"ש, ועיין קרני
אור: יג) טן אני הראשון עד אני השני טה שבוקף הוא טרטוספה רשות: יד) יתרץ דבתיחה בתוב איש איש ל"ז,
ואת"כ כתיב תקרבו לך, לרבות הגקבות: טו) ר"ל משכב זכר: טו) ובנהדרין נ"ד א', ערות אבין סמס', ושם
לחיב עליו שתים, פ"י משום זכר, ומשום ערות אב, ועיין ברMSG נ מה שהעיר ג"כ ע"ז:
בנונ

אונקלז

עריתתך: י. ערית אתך
אבוק לא תניל עריתך
ד' אבוק ה' בא: ט. ערית
א' ח' ב' בת אבוק או בת
אט' ד' לילידא ט' א' ב' ס.
ס' א' ת' בא אחריו או ס' לא
אט' ס' גבר אחרון לא
תניל עריתך: י. ערית
ב' בת ברך או בת ברך
לא תניל עריתך אל' ג'
עריתך איןן: י. ערית

47/55

המו סחיגת הפט להכו יז) טו): (ח) ערות אשת אביך. לרבות להחל מיתה יט) יז): (ט) בת אביך. אף צת חנומך כמסמץ יט): מולדת בית או נולחת חזע. בין סחומייס לו לאבחן קיס חת חמץ, ובין סחומייס לו כולה חת חמץ כ), כגון ממולת לו נגינה כה) יח): (י) ערות בת בנך. בכתו מלחנוסתו בכתב מדבר יט), ובכתו וכת כתו מהצטו היו למדין מטלות הסכ וכתה סחמל בבן לו תגלח, בין דות בת בנך. כל זה חומר לבטן כג) , מגולח שוק כמוס' יבמות כ): (ימ) ערות החותמו מספחה ויצו"ס, אך נחמל יהל אור

יהל אור

בזק ערוה לזכר ובב מלהיריך (פס סס טו) :
 (ככ) כבגנכתב נילוי ערוה מיל הולך כנוון ערות מהיכיר.
 ערות מהיך , וכוכנה גילוי ערות מהצחו : (כג) סלהינכה
 האמו : (כל) כט"כ , ערות מהחותך נת מהיכיר לו
 בת מהך : (כח) וכן פ"י' גראמאנ"ן והראלאג' והראדי"ח
 ושמזוקוני , וכן פ"י' גראמאנ"ן , לבונן בית סגונדה
 מהבב כיזענכת עס צעהל בבית כמאפט , ומולדת מוץ
 בתפasse האיו מהה , והוא שגהתפasse האמו מהיות מהר ומכב
 עמה ויעלה על סדרעתה שלין להווע לאחר האגה מן
 האונות שהווע האפקל לך קולדך לאזקייר עליו , ופיין
 תהממר כלא האטלה בתורה הילא כל הבנמאות עמו
 (כו) ולמ זכר האת עיין רס"י ז"ל :

מקורי רשי

כיד ה', פס"ז, ילקוט תקנ"ג, ס' וכוסייל: טו) סמכ"ד סט,
לט"ז, וילקוט סט, ס' (סמייל: יו) סמכ"ד סט, פס"ז,
ילקוט סט: יח) יכמת כ"ג ח' פס"ז, ילקוט מקל"ד:
יש) יכמת ט' ב', וכ"ב ב', וצ"ז ח', פס"ז ילקוט סט:
ב) דף ג' מה ילקוט סט, פס"ז:
תו היה, והמכוורת ונתינה שב על הבהת ולא על האס:
ילו טן הנשואין מערות אשה ובתוח ילפינן: כד) לפי שהבת
איןנה

עֲרוֹתָה: ס. עֲרוּתַת אִשְׁתֵּאָבֶיךָ לֹא
תִּגְזַּחַ עֲרוּתַת אָבִיךָ הִוְאָ: ס. עֲרוּתַת
אַחֲוֹתֶךָ בָּתֵּאָבֶיךָ אֹז בָּתֵּאָבֶיךָ
מָלְדָת בֵּית אֹז מָלְדָת חִוֵּץ לֹא
תִּגְזַּחַ עֲרוּתָנוּ: ס. עֲרוּתַת בָּתֵּבָנָה
אֹז בָּתֵּבָתָךְ לֹא תִּגְזַּחַ עֲרוּתָנוּ כַּי
עֲרוֹתָה תְּפַנֵּה: ס. עֲרוּתַת בָּתֵּאָשָׁת

אבן עזרא

אב ואמ , והנה היא האם בראש (ככ) [ה] ,
ואה"כ ערotta אשת אב ואיננה אם (כג) [ו]
ואה"כ האחות שהיा בת אביו או בת אם (כז):
ט מולדת בית . שנולדה על טשפט בית
ישראל אחר אירזין וקריזין :-מולדת חוץ .
חוץ טהטנגן (כח) , וו"א כי פירוש מולדת
כמו יולדו על ברבי יוסף (ברא' נ כנ)
שנדלה עטך בבית , או היא במקום אחר
ומדרינה אחרת , ונדלה בחוץ טבית האב
עטך (כו) [ו] וeah"c הוביר בת בנק (כו) :
יא ערotta בת אשת אביך . ו"א שהוא

קרכני אור

(ה) עיין יסל לור, וכן פיו, סדרי"ת, הכל מוקוט טונכל ערונות
 מין סרלון בו ממנה הולם מסקו, ויס מי ציפרס טפומ
 כמסמו, סרלון בערות חן משכט זכו, וימתקיב עליו אצני
 גדרין, סולק מלכי טפומ מצכב זכו, וכצני מלכי טפומ ערונות
 חב ולס, וכדעך הוות מהנו בדור'ל (סנד' נד מ') ועין
 נרמבר'ן מה טהער ע"ז: [ו] עיין ברמנבר'ן: [ז] וכחט סג'
 נרמבר'ן (העמק לבך) לוי טפסט קומ קל' סרלוב'ע בזס
 ויח טפומ לפון גידוליס בין סנמגראט בית חניש עס
 סחים, מה טוללת מוץ מבית חניש, וכרד'ק פ"י בין סנולדס
 לחנין מהטס חקלת וו סיל מולדת בית וחנין סנולדס
 מהמן מהיס מהר וו סיל מולדת מוץ, וכן ת"ח יווכ"ע:
 רנה"ו מה טהער ע"ז: (כו) וטסלא הכתוב נכל
 בכל עת, כמו ספרי מה' ז"ל (ס' ו):

מנחת יהודה

יב) כנון שנולד טאנוסת אביו או פצעות אביו: ימ) פ"י
אפילו לאחר מיתת אביך, וכמו כן אפילו נהנשה טנקו:
יט) יתרץ הלא בכלל אחותך היה, לבן פ"י, בת אנוסה
במשטע: ג) ויהיות פ"י מולדת בית הילודה מאם היושבת
ביתה, ומולדת חוץ ילודה מאם שצרכיה ליצאת" חוץ טבית
בעליה: כה) ככלمر גם אם "האהות מכורות שנולדה מאחת
מחיביכי בריאות, או שהיא בת נתין שאין אביה מסיראל אה

אֲבִיךְ מָלַדְתָ אֲבִיךְ אֲחֹתֶךָ הַזֶּה
לֹא תִגְנַח עֲרוּתָה: ס יב עֲרוּתָ
אֲחֹתֶךָ-אֲבִיךְ לֹא תִגְלַח שָׁגֵן אֲבִיךְ
הַזֶּה: ס י עֲרוּתָ אֲחֹתֶךָ אֲפָקָה
תִגְלַח פִשְׁאָל אֲפָקָה הַזֶּה: אל
עֲרוּתָ אֲבִיךְ לֹא תִגְלַח
אֲשֶׁר לֹא תִקְרַב הַדָּתָךְ הַזֶּה: ס
טו עֲרוּתָ פְלַתְךָ לֹא תִגְלַח אֲשֶׁר

אָבִן עֹזֶר

כת חמת הצעק נחלויש לקידוזין כא) : האחות האב ואמ (כת), ואנחנו ידענו כי יר) עירית אח' אביך לא תנלה. השיב עטה עובר על שני לאוין (כת) וי"א כי זה הפסוק להזק (ג), והצדיקים אמרו: ומם קייל ערלוטו אל לנטו לח תקלב כה) כב): שאיננה בת אם (לט) זירשז טולדת אביך (טו) אשת בנד היא. לו חמלתי חלוך שנדרלה אביך, והטעם שלקח האב אישת והיתה לה בת קטנה (לכ) [ח], ובן יפרשו על תמר (לט) וראיתם כי לא יסנعني ספק (шиб יג יג) (לד) רק לא הייתה טולדת דוד (לכ) , ואחר שתטעיתיקים אמרו כי בת אשת אב טורת, אין צורך להסביר על הבודאים מלבם (לו), ויתכן להיות בת אשת אב טורת, ואנו יפרשו על קרוביהם בטעם (לט) : יד דודתך היא. אשת אביך בת אנומה (לו), ומלת שאר ובשר קרובים בטעם (ירמי לב ז) (מ) והנה מה יעשוי חשובה היא כדודתך (לט), וכן הנה חנטאל דודי (ירמי לב ז) (מ) והנה מה יעשוי הסומכים במצוות על התורה לבדה, כי לא אחר הבתוב אשת אח' האם, ולא אם האב, ולא אם האם (מג), ע"כ אנחנו צריכים לקבלה (מג) [ט] ויתכן שלא הזכיר אשת

קרני אור

(כח) הכ**ה**י גורם "מלך ומלס" וכ"היכר"ק זפי' נחת מחת חכיך מולדת חכיך ר"ל מהו וגט חכיו יולדת: (כט) מסוס ערות מהותך נחת חכיך, ומסוס ערות נחת חכשת חכיך, ולוֹזָה נכתכ פעתה ניכית לטעזר על זחת שמי' גוּגָב ומלס (ס"מ' כמאות סס נד 129): (ט) עיין כמנזר לנתק"ס מה בפני נמיין: (ל) כי למעלה נזכרה נ"כ כהמרו מהותך נחת חכיך הוא נחת חמן, וכחן נכפל להזוק: (לט) כ"ה דעת הקראhaus (לט) וכנה היה לא מהס ונידלה חכיו בכיתו: (לט) כטלקה דול עריות, מדרת הלייה ליהלו צשיי): (לכ) וכנה היה לא מהס ונידלה חכיו זוסו פי' מולדת חכיך: (לכ) מפני שהיא הייתה נדולה, ולא נידלה דול, ומה שטמרה תורה רק מה נידלה חכיו זוסו פי' מולדת חכיך: (לו) וכענין כתרם כסביה מותרת לו: (לכ) ולכן פיהם מוחרת למןנו מהרי מהר לא גדרה עמו בכיתו: (לו) וכענין כתרם כסביה מותרת לו: (לכ) כדרעת רוזל שתמר ביתה נחת יפ"ת שנבעלה בניותה ונתענלה מודול, וטה"כ נתניירה וגטה"ל דול, כחוון חחר כדעתה רוזל שתמר ביתה נחת יפ"ת שנבעלה בניותה ונתענלה מודול, וטה"כ נתניירה וגטה"ל דול, ולפי טהמה לא הייתה ניורת בעת סיגתערה ממנו, הנה לא ביתה בנתה נחת דול, כי אין הבן בנה לישרמל אין הצעפה קרוי בין לישרמל ההווג מפני שבודל כמו: (לו) וטהותו מן ההונסה שלינה מחת חכיו חייכ עלייה מחת: (לח) וכן פי' פילד"ג נפס י"מ טהר הוּא כמו נטהר, וייה טהר נטהר כמו לדמת עפר (דניאל יג כ): (לט) הצעעל סוג דולד, וטהתו חזונה כמו, מפני שצדקה סגmittiyah נקלחת רק מחות האב הוא מהם: (לט) ז"ל "חנמאל בין נפס לדולד", וכפ' ח' כתיב "ויזה טלי חנמאל בין לדוי" ה"כ מה שטמאל דדי לאו (ט) דוקה, טף כהן מה שטמאל לדחק לאו דוקה מחת 770, וכן פי' ח' ז"ל (למטה כ כ) וטה טאל יטככ גת לדמו, היה מחת דומו: (טט) ויכולייס היה לומר שאות מותרות כי לא הטרס הכתוב: (מכ) וגוועו עליין

מנחת יהודה

טקורי רשי

בא) ינמות כ"ב כ' : כב) עיין מסדרין כ"מ כ' : איננה מפורשת בכתב, ו McKoy^ח סבב כתו היינו יכולים ללמדך, אבל לעז שאין עונשין ולא כוחירין טן הדין (פ"י מדין קוי"ח) משום זה לטרוה פג"ש : לה) יש אס תקרב אליה יהשבד לר כמנלה ערות אחיו אב, ועין ברמב"ן שבתב, בכ"ה

אונקלום

בֶת אַפְתָה אֲבוֹקָה דִיְלִידָא
סִן אֲבוֹקָה אַחֲרֵךְ הִיא לֹא
תְגַלְיִ עֲרִיתָה: יִב עֲרִיתָ
אַחֲתָ אֲבוֹקָה לֹא תְגַלְיִ
כְּרִיבָת אֲבוֹקָה הִיא: לֹא
יִעֲרִית אַחֲתָ אַמְקָה לֹא
תְגַלְיִ אַרְיִ קְרִיבָת אַמְקָה
הִיא: יִד עֲרִיתָ אַחֲ אֲבוֹקָה
לֹא תְגַלְיִ לְאַתְתִּיה לֹא
תְקַרְבָ אַפְתָה אַחֲ אֲבוֹקָה
הִיא: שִׁעְרִית פְלַתְתָה לֹא
תְגַלְיִ אַפְתָה בְרַךְ הִיא לֹא

۴۷

כת חמת האיך ברכזיות לקידושן כא) :
(יד) עריות אחיך אביך לא תגלה.
ומש כיון ערנותו של השפטו לך תקלב כה) כב):
(טו) אשת בנד היא. לך המלתי לך
והיתה לה בת קטנה (לכ) [ח], ובן יפרשו ע
(шиб יג יג) (לד) רק לא הייתה פולחת
אשת אב מותרת, אין צורך להסביר על
אשת אביך בת אנופה (לו), ומלת שאר ומכ
חשובה היא כהודתך (לט), וכן הנה חנ�אל
הסומכים במצוות על התורה בלבד, כי לא א
ולא אם האם (מה), ע"כ אנחנו צריכים

ונקלום עיריתתך: שי עירית
אתה אוחזך לא תני עיריתך
עיריתך דאחויך היא: שי עירית
עירית אפתחה וברחתה
לא תני ית בת ברחה וית
בת ברחתה לא תסב
לנלאה עיריתך קרייבין
איןון עצית חטאיין היא: שי
ויאפתחה עם אחותה לא
תסב לאעקרה לה? לנלאה
עיריתך עלה בתייה:

בג'ך הווא לא תנכח ערotta: ס ט ערotta אשת-אחים לא תנכח ערotta אחיך הווא: ס י ערotta אשאה וברחתה לא תנכח את-ברת-בנה את-ברת-ברחתה לא תקח לגולות ערotta ישארה הנפה זמה הווא: י אשאה אל-אחותה לא תקח לזרך לגולות ערotta עליה בחיה:

ריש'

כטיט לנך ליטוט בס פרט לטעמך
האב (מד) והובירה בפ' קדושים (מכ) נט
הנברות (מו) שלא הובירות הכתוב דבר על
ההוה (מו): מזו ערotta אשאת אחיך. בפרש
כוי ישבו אחים (דבר' כה ה) (מכ),
והאوتر למה לא הוביר הכתוב הכת, והיא
טפורשת ערotta אשאה וברחתה (פ' יז) (מט),
בתו או שאיננה בתו (ו), כוי אחר ששב
עם האם נאורה הבית (יל) [ו]: יז שארה
הנה, הם שני שמות שאר עם שארה (ינ),
שארה היה האל"ף ראוי לנוח, כלטיד שלטה
(שפטות בן ח) (גנ) לווי שהוא טהנרון (ינ):
יח לזרור. מנורת וכעתה צרצה (שי א) (גנ) [יא] והנה לא הוביר בפרש קדושים
שונש השוכב עם שתי אשיות (נו) כאשר לא הוביר עונש השוכב עם בת בנו ועם

יהל אור

טטעיר פ"ז: [ו] וטוקס סטוקס מתנו כללו תלמר, כי נקנלה מסוס טניות: (מנ) ר"ל טיכוליס לאו לומד
נגודל סגנות בס טאל כל סטטיסים למ מטטרן סטוטס ג"כ פיפן וזה טalgo כזכיר הסת מהי הולס: (מד) וסיו
לטכילד זס (ילכ"ג): [יא] פיין יכל מווי סכן פ"י קרטצ"ס. כלל ערotta דוזו גלה: (מכ) וויס הסר יסקב לה
לודתו (למטה כ כ) בעניינו צלי ספק מלה כתה מלה כתה כהן ולהות הולס כגדר הזכיר זס (סס סס
ימ): (מו) פ"י הגוכרות למפלס, הס הולס וולס הולס: (מו) טalgo יתכן זיקם הולס לס קולב, מו לס הולס
מפני טס זקנות, מו פירוטו טרכחו בכר על הכהה שנמלחות עס הולס מפ"י רוכ": (מה) וסס "פי"
כה, זל הולס ממס: (מט) מן הפסוק ערotta מלה וכתח נלמוד וס: (ו) הכל הולס: (ו) ומיין מן הולך
להזוכה: (גנ) פ"י טקה"ה פינס סימן הקנכה, כי מלינו סכתוב טהר לנקה, טהר ממן, מלה הס צני
סמות: (גנ) ורקיי לאות הול"ף נזומה נה, כמלת טלקה, טהו ג"כ בס וללה סימן הקנכה והלמ"ד נזומה
סם: (נד) ולהרהורת לאות קנוון נקווד נזומן מרכז: (גה) וכן פ"י קרטצ"ס סטי נטיס להויס מהל נקלהות
נורות וו לוו. (נו) כי בס מג נזיך הטעמך לכל פרט ופרט מן גנופים:

מקורי ריש'

וב"ה במאמת כפי טשטוחות הכתוב' אבל ב"ן סנהדר' העלו כי ערotta (גנ) טינכל' ג"ל ק', וויעין ספרם קדושים י"ט, י"ג,
אבייך וערotta אחיך אכיך על הזכרים טפש עי"ש: (ו) הנה ילקוט בס: (בר) ינמות ג"ז מ', ילקוט בס: (כה) למשך
לפי פשוף הכתוב לא תקח אשניה קאי, בכל זה דרשי לו כ' י"ל: (ב) פ"ז י"ז ב': וויעין לט"ז בס ל"ס, זויס:
אנשואי הראשונה, דבשניהם ליבא למיטר לקוחין דזה לא חפסי בה קדוושין, כ"ב ריש', ינמות ג"ז א', ד"ח דרך לקוחין": (כו) וטקרא של ערotta בת בגין וגוו' דאסטר הקרא
בתח אגנוסתו לא אסר אלא בתח ובת כתו מאגנוסתו, אבל בתה ובת כתה טאייש אחר לא: (כמ) אף שאינן שארبشر אליו,
וגם אין ערotta אחד טקרובוי, טכ"ט אסודות עליו בעבר שהן שאר וו לוו: (כט) והוא טשרש גנס, וומס רשע לצדיק
(תח' ל"ז י"ב) ודנטה הס"ט להחררו את הכהפל:

ויהיה

אבן עזרא

אחיך האם (מנ) כי נלמוד מਆת אחיך
האב (מד) והובירה בפ' קדושים (מכ) נט
הנברות (מו) שלא הובירות הכתוב דבר על
ההוה (מו): מזו ערotta אשאת אחיך. בפרש
כוי ישבו אחים (דבר' כה ה) (מכ),
והאوتر למה לא הוביר הכתוב הכת, והיא
טפורשת ערotta אשאה וברחתה (פ' יז) (מט),
בתו או שאיננה בתו (ו), כוי אחר ששב
עם האם נאורה הבית (יל) [ו]: יז שארה
הנה, הם שני שמות שאר עם שארה (ינ),
שארה היה האל"ף ראוי לנוח, כלטיד שלטה
(שפטות בן ח) (גנ) לווי שהוא טהנרון (ינ):
יח לזרור. מנורת וכעתה צרצה (שי א) (גנ) [יא] והנה לא הוביר בפרש קדושים
שונש השוכב עם שתי אשיות (נו) כאשר לא הוביר עונש השוכב עם בת בנו ועם

קרני אור

טטעיר פ"ז: [ו] וטוקס סטוקס מתנו כללו תלמר, כי נקנלה מסוס טניות: (מנ) ר"ל טיכוליס לאו לומד
נגודל סגנות בס טאל כל סטטיסים למ מטטרן סטוטס ג"כ פיפן וזה טalgo כזזכיר הסת מהי הולס: (מד) וסיו
לטכילד זס (ילכ"ג): [יא] פיין יכל מווי סכן פ"י קרטצ"ס. כלל ערotta דוזו גלה: (מכ) וויס הסר יסקב לה
לודתו (למטה כ כ) בעניינו צלי ספק מלה כתה מלה כתה כהן ולהות הולס כגדר הזכיר זס (סס סס
ימ): (מו) פ"י הגוכרות למפלס, הס הולס וולס הולס: (מו) טalgo יתכן זיקם הולס לס קולב, מו לס הולס
מפני טס זקנות, מו פירוטו טרכחו בכר על הכהה שנמלחות עס הולס מפ"י רוכ": (מה) וסס "פי"
כה, זל הולס ממס: (מט) מן הפסוק ערotta מלה וכתח נלמוד וס: (ו) הכל הולס: (ו) ומיין מן הולך
להזוכה: (גנ) פ"י טקה"ה פינס סימן הקנכה, כי מלינו סכתוב טהר לנקה, טהר ממן, מלה הס צני
סמות: (גנ) ורקיי לאות הול"ף נזומה נה, כמלת טלקה, טהו ג"כ בס וללה סימן הקנכה והלמ"ד נזומה
סם: (נד) ולהרהורת לאות קנוון נקווד נזומן מרכז: (גה) וכן פ"י קרטצ"ס סטי נטיס להויס מהל נקלהות
נורות וו לוו. (נו) כי בס מג נזיך הטעמך לכל פרט ופרט מן גנופים:

מנחת יהודיה

**וְאֵלֹא אֲשֶׁר בָּנֶה תִּמְאַתָּה לֹא
תִּקְרַב לְגַלְוַת עֲרוֹתָה: וְאֵלֹא אֲשֶׁר
עַמִּיתֶךָ לֹא תִתְעַתֵּן שְׁכַבְתֶךָ לֹזֶעֶן**

אנו עוזרא

בת בתו (ג) [יב] וטעם (ג) המפרש כי רחל ולאה לא היו אחיות (ג) וראיתו כי את כל התועבות האל (פ' בז) (ס), וזורה איננה ראית נטורה, והשואל איך יעניש השם על דבר שלא הויה, יש פשיבים.

כיו בני נח נצטו על הערים האלה (סט) ואחרים אמרו עטוי שהכתב אمر כל התועבות האל בשם כלל, אין הפירוש על כולם, כי אם על רובם (סב) ודעתך תדענה בפרשׁת וילך טשה (סג) [יג], זה שוכב עם הנדרה חשוב מהערים (סז): ב' ואל אשת עמיהך. להוציא השבואה (סז) וו"א כי כבר הייתה אסורה (סז) ואשר נבראה תאות יצרם על דעת לכם תען בפי לזרע (סז) וידענו כי הטשניל נחלק לנו חלקיים, האחד לפuria ורבייה שלא תאה, והשני להקל מלאות הנזק (סח), והשלישי לתאה הנמשלת לתאות הבהתה, ואחר שאטר הכתב לזרע, שטעמו אפילו לזרע הנה הוא אסור חמור (סט) [יד] ומורעך לא תתן הבא אחריו עד (ע). והוסיף לטמאה בה (טל). כי לא ינקה כלל הנגע בה, והוא טמא לעולם, ובפסוק הזה (עכ) לא אטר הנבריאת

קרני אור

(ו) וכמו כן יכול להזמין ענטס קלוקה מסק אל הלהותה
בחייה: (נה) ז"ל, וטענה" וכ"ה במקח"מ ובמנ"ט וככלה"י:
(נמ) כי היו מפיקות היונענסיס, כי כניסה נגטו על
העריות: (ס) עוז אנטסי הולץ ותקין הולץ מה כליז כליז
וסתה מחיות בכלל חלה: (ס'ג) ע"כ הטענישס האס:
(ס'ג) כמו זכיית הטענישס, וולכית הדרס, וכמאנפטייס
והחקיקים המעוותיס והמעוקלייס, וסתה מחיות לה כי
בכלל העריות, וליה נכסטו תחת ממילר החועבות כי
הלו נחיםו החר נחינת התרפה וליה כי זכליז ז' מנות
בנוי נה: (ס'ג) עיין (דכרי' לה טו) ובכחוורי טס,
ועיין קרני הור: (ס'ג) ר"ל בכלל העריות, היל ז' הינה
בכלל העריות טל טל, וכן הלאה שזוכיר לה ז',
וכן היל ז' זכר וכהמה: (ס'ג) כי הכתוב מסר:
השת טמייתך וליה הסבואה טהיה יפתח גמלהמה:
(ס'ג) כי השת חייט הכל כיימה הטעורה מה קולדס מה"ת,
וכן כוזאל גמ"ת כהמרו לה תנזר ופי' כה"ה,
והמקו"ת יפרץ סחוז לשבואה בכבר הטעורה מסוס
גאנז' ז' כהו"ל: (ס'ג) כס יפרדו לזרע הרחי זורע,
וכויה בדרכ' צויליד ניס הטעורה, היל הקטנה לו
הזקינה, לו השערקה, לו מס היל עקר לה הטעורה
התורה: (ס'ג) ובכ"ק ובמקח"מ "מלחמות הגו"ז" וכן
הנימצ"ן: (ס'ג) היפילו נגניות שהום בחילק המזוכחה
שנגן: (ע) טר"ל ורעד הכניס: (ע'ה) היל השת טמייתך:
(ט'ג) סי' נפסוק ומזרעך לה מתן להעבירות למלך:
במ"ל ע"כ לה גאנס, ועיין ריבצ"ן (ל' כט) שקטיעיס מה דבליו בטוב טעם ודעתה וכתח "וואו סייח מלות יטקב ז' כינו
לכינוי וכלל מסר עמו בשעת נייחתס מהרץ סמיילו מה דבלו נתכלו נתכלו
עליליות סמתה רחאל בתרמלת כוחס כהילץ, כי נזוכות טלה מטה נילץ עס זמי' מחיות,
וכמי' סייח בסמתה נהייסויל סומטס פוי"ס, ועיין (גאנטס פ' כו) ובכחוורי אס: [יר] עיין גראט' ז' וכלהכ"ג מה

מנחת יהודה

3) ויהי טרי אל כתוב עם :

מקורי רשי

כג) קדושים כ' כ' 8

ויקרא יה אחיה

לְטַמֵּא הִבְהָה: כא וּמֹרֶעֶת לְאִתְתַּחַן
לְהַעֲבֵיר לְמֶלֶךְ וְלֹא תְּחַלֵּל אֶת־
שֵׁם אֱלֹהִיךְ אָנָּי: אָנָּא יְיָ: כב עית דְּכֹרֶא
כשהן מתחברין בם **וְאַתִּזְבֶּר לֹא תְּשַׁפֵּב** משכבי
אתה תועבתה היא:

מִשְׁבֵּבִי אֲשֶׁר תְּזַעַּבְתָּה הוּא:

רישוי

כלל (ענ) , ואין טענה מהשבואה כי היה כתוייה (עד) : **בָּא לְמֶלֶךְ.** עכו"ס כתוייה (עד) : **בָּא לְמֶלֶךְ.** שם צלט, ידרשו הוויל שהוא שם כלל כל מי שיטליבני עלייו (עד) ותבן שהוא תועבת בני עמיון (עו) [ט]. סטלת להעביר. כמו ליטרוף כי זאת הייתה עבידתי (עו), יי"א כי יעביר הבן על האיש, ויש מי שיחיה ויש מי שומות (עד) [טו] ואחרים פירשו בעבור שאין בפוק זכר אש

להעביר סתרית השם לדת הפלך (עד) , וחלلت השם שהוא נקרא עליך שהוא אלוהיך בתוך טורע קידש למך, והנאות אטר כי הנאות על שמונה טולות (פ) והקשה שבכולם הבהטה שהוא סטין אחר, ואחריה ערות אשת אב וחברויה זהן אסורת בכל עת, ולא אריך, כי לא יוועלו אלו הדברים, כי הכתוב אמר על ביהם ונברתו הנשות העישות (פ): **כְּבָב וְאֶת זָבָר.** אחר שמצאו הן שכבותי אמש את אבי (ברא' יט לד) (פנ) [יז] הנה אורה לשוכב ולשכב (פנ) [יח] יואמר רב חנאנל ז"ל, כי יש טו שיחדש בנווי創造תبشر

יהל אור

(ענ) **אַל "הַמְּלָךְ הַגְּנְרִית"** וכ"ב נמקה"מ, וכ"ה יי", פי' כי אַל יטכ עס הגנריות ויולד ניס, כי חבדירס למך: (עד) כי בקתו הותה יגירינה: (עה) כ"ה (סנהדר' סדר סע"ה) דעת ר' בן הנטיניגום, לסון מולך כל שחמליכו עלייה הפליא גדור וויהילו: קיסס", כי מולך כולל כל מין ע"ז יסיה מי שיהיא: (עו) ומ"כ כי בס פרעוי טומגדיס הותה כי טמון ולג' בס כלל לכל ע"ז: (עו) וכ"ה דעתה ברמ"ן שכיה בכאן למלכות אה: (עה) ומיינו מהויך נברפו: (עט) וו כי הטערכה: (פ) כ"ה כספי הקלר (במות כ"ג) כס פג'ון, ובס כס כי הטענה על מעלות רכונות, וחסכ טס טסה, הנון כי הטענה על מעלות רכונות, וחסכ טס טסה, והנין מוש הכהן הלהס והמלחמות וככתה שלין להס היטר לעולס, ולפ"ז הטע מעלות, עיין יאל הור בס הות שנ"ז: (פה) ועל כל העריות כרת: (פנ) וו כי סותה נסכתה לנו הולכה נסכתה הולם שכתה: (פנ) וכלהלה על טניאס:

מייסדים על הדני כלזון, כי כל מחד מכפלים בלבד עמיון, וזכריכס (עלכטיטיגקייט), וכ"ב פטולה מסכנת (ויריהונ פזרלנלה פסונרע) וסוד כתשס כה בלחס למונס מה מנינו מפוזלים ולם ימנענו כמו מה תלען הלי (פחות יר ט) כספי הינחס לנווק, ולפ"ז מלך חסכ יס לפרטן נסכת מסכנת פניאס הולו, מף פטולה סובית, וסוד סכם על טוכר, וכלהה עליון,

מקור רישי

(כח) יכמוה ס' ב', ילקוט תק"ג, פס"ז: כט) סנהדרין ס"דו, ילקוט תק"ז: ל) פס, ילקוט פס סנהדר'

אבן עזרא

כלל (ענ) , ואין טענה מהשבואה כי היה כתוייה (עד) : **בָּא לְמֶלֶךְ.** שם צלט, ידרשו הוויל שהוא שם כלל כל מי שיטליבני עלייו (עד) ותבן שהוא תועבת בני עמיון (עו) [ט]. סטלת להעביר. כמו ליטרוף כי זאת הייתה עבידתי (עו), יי"א כי יעביר הבן על האיש, ויש מי שיחיה ויש מי שומות (עד) [טו] ואחרים פירשו בעבור שאין בפוק זכר אש

קרני אור

שנילו צוב: (טו) ופסcis עמו כרמןן ויל ועין רב"ס מכ טלי" בזוב: (טו) וסניב"ס (סנהדר' פ"ז מ"ז) כח' ז' כנברלה זונט נריפס כמו נחטב כמן רב למלה, חנבל שיקוס כו' כספיו מנערין לץ וסיו מלעתין מווטו לכס מיטו ספסל סייעע סכיו עכידין מווטו בך' וסומן ניקרל מווט, וסיה מווטו מהר מנכיא ונותן היטו ניד' כאחמת געסך מווטו זגעכער, וסיה מצביו על קהט מאר זכ' ניד' ז' וכ"כ רס"י (סנהדר' סדר ב') סלוויס אריפס יכ' בז' נחיקוטו ססכתו מווט סלמיגוד (פס סדר ב') להו למולן טיה, הלא למולטי טפוריוס לסתס טריפס כתיב, ולסראמ"ז וכריימ"ז גס נעבורם סטולך נסרכ' סגן, וכ"כ רצ"י (ויריהונ פג'ון) ווית' ימ' זט' זט' ניד' תמן נתקסמייצ'ם ניד' נט עטמ"ז" עין (לטטס ב', ה) וכנלווי פס: (יז) ועין כרמיב"ז מה שכאשר עז': (יח) (וינסנהדר' מ"ב ב') ויהת זכר ניד' תשקב קרי ניס ניד' הישקב כלויל ניפצל כס"ז קמולס וככ"ז נרויך, וסלי ובס גס מוזרכ' למסוכב ולסוכב, וגכריימות ניד' קרי ניס ניד' תשקב בזבזיל, ועין כסוס"ק מה טניאר טס, זט' זט' כוונת קו"ל לסתות סנקזקה, הלא לעויר על טמיון המונן, וזכריכס מיטס עלי הדני כלזון, כי כל מחד מכפלים בלבד עמיון, וזכריכס (עלכטיטיגקייט), וכ"ב פטולה מסכנת (ויריהונ פזרלנלה פסונרע) וסוד כתשס כה בלחס למונס מה מנינו מפוזלים ולם ימנענו כמו מה תלען הלי (פחות יר ט) כספי הינחס לנווק, ולפ"ז מלך חסכ יס לפרטן נסכת מסכנת פניאס הולו, מף פטולה סובית, וסוד סכם על טוכר, וכלהה עליון,

מנחת יהודה

(כח) דאמ לא כן בחיה למה לי, הא כבר כתיב אל אהויה, דכשבע שתיהן כאחת: (טכ) עין קרני אור כאן

כג וְכָל־בַּהֲמָה לֹא־תִתְנַצֵּעַ שְׁכַבְתֶּךָ
לְטַמֵּא הַדִּבָּת וְאִשָּׂה לֹא־תַעֲמֹד
לְפָנֵי בַּהֲמָה לְרַבָּעָה תַּכְלֵל הַוָּא :

אנו עוזרא

וּסְעִנְלִתְתָּ קַלְקֵ לָא): (גַּ) תַּבְלֵ הֹוא. אֲשָׁה (פֶּד) וֹזהֶ לֹא יִתְכַּן בְּתוּלָה (פָּה) [יְטָ] לְקֻזָּן קַלְטָ וּמְלֻוָּקָ וּמִלְּוָקָ, וְקַן וְחַפִּי פָּלָ תְּכִלִּתָּס (גַּ), דְּכָל חַמְרָ תְּכָלָ סָוָה, לְקֻזָּן הַיּוֹת טְשָׁכְבֵי אֲשָׁה לְשׂוּבָבִים, וְדָבָרִי יְחִידָ בְּלִילָה וּמְלֻבָּקָ זְלַעַת וּלְעַזְבָּנָה (פָּה) נַם אֲנָשִׁי הַתוֹשִׁיה חַוִּיבָוּ טִיתָה עַלְיהָ (פֶּט) וְהַכְּתוּב אֲחוֹדָ רַדְךָ כְּבוֹד לְאָמֵר כְּסֹו לֹא תִּקְרַב (גַּ), וְאַתְּרָ שְׁחַכְרָ נְבָרָא לְעַשּׂוֹת וְהַנְּקָבָה לְהַעֲשָׂוֹת, הַזְּהִיר הַכְּתוּב שְׁלָא תִּהְפּוֹךְ דָבָרִי הַשָּׁם, וַיְשַׁ מְשָׁכֵב לְהַזְּכִיא הַוְּרָע (גַּה) עַל כֵּן טְלַת מְשָׁבֵבִי לְשׁוֹן רַבִּים (לְכָ), וְאַין רָאוּי לְהַאֲרִיךְ, וְהַזְּכִיר תְּעוּבָה הִיא. בַּיְ הָוּ דָבָר נְתַעַב לְנַפְשָׁ קְדוּשָׁה אֲפִילּוּ בְּתוּלָה (גַּג). וְסְלַת שְׁכַבְתָּךְ. כָּבָר פִּירְשָׁתִיה (גַּד) וַיְתַבֵּן לְהַיּוֹתוֹ שְׁכַבְתָּךְ מְשָׁבֵיבָה, בַּיְ עַם הַשְּׁבִיבָה יִקְרַה קָרֵי (גַּה), וּכְמוֹ שָׁאָמֵר בְּאֲשָׁת אִישׁ לְטָמָאָה בָּה (פַּ' כַּ) כֵּן אָמֵר בְּבַהֲמָה: כַּגְ וּבְכַל בַּהֲמָה. נְקָבָה (גַּו) [כַּ]: וּלְפָנֵי בַהֲמָה. זְכָרָ: לְרַבְעָה. שָׁבָ אל הַבָּהֶסֶה (גַּז) בַּיְ האֲשָׁה הִיא הַנְּרַבְעָת, וְזֹאת הַמְלָה מְנֻזְרָת אֶרְבָּעָה (גַּח) [כַּא]: תַּבְלֵ הֹוא. אֲנָשִׁי הַדְּרוֹק אָמְרוּ שְׂזָאת הַמְלָה טְהִכְפֵּל (גַּט), כְּסֹו תְּטֵס יְהַלּוֹךְ (תְּהִי נָח ט) (קַ) וְהַתִּיְיוֹ נְוטָף (קַמְ), וְאָמְרוּ בַּי טְעַמָּה כְּסֹו הַשְּׁחַתָּה (קַב) [כַּב], וַיְיָא כַּי נַם טְבּוֹל מְטָנוֹ, וְקָרוֹב מְנֻזְרָת בְּלָל הַיּ שְׁפָת בְּלָל הָאָרֶץ (ברָא' יָא ט) (קַג) וֹזהֶ הַכְּלָל אָמֵר הַכְּתוּב, בְּלָל טִין שְׁיוּבָל הָאָדָם לְהַתִּיְיחָד עַמָּס, אֲשָׁת אִישׁ וּנְכָרִיה וְאָשָׁר לֹא יוֹלִיד (קַד) בַּי טִין לֹא יוֹלִיד,

קרני אור

בשלל ימינו מתי מלבני מלפניהם, וכדי שסום דומם לסתותין,
ווככו טהמו. קרי בוקה מה חסכיב, ר"ל טלה ניפור מלת
טהה משככ לפעולה פגמית בלבד, על טלה יסיס הוכרכ וק
לצוככ, חכל גס כפולט מסבנת, וככללת ג"כ מושך
לטשככ, ונזק נלטם לט שגלי ביכר לשבין רעת רעל
במקומות lain מסכל נחלות היל תקלת כך חלמה כך;
[יט] ומקוֹף מהד סתייר לעתות כן, ופ"ז כתוב שאנסר,
וכחזרו מטר סחגי' לנו וסתיר בפלתו כי יעוז מוקוס כנג'ל
מיוקוס סלהס, כי יקלטו [הו]תו ויעוזנו בו מיני תרופה,
וביתול סטיות כספ' בס, טוס כמלוך חיינו מיג'אל;
[ב] ווינס"ז ימלט, נעס ובכל נקמץ בין זכר ונקן מנקה,
כי מיב נין כדרכך נין טלה כדרכך, וכמ"ט (רמב"ס
הייסורי בילה פ"ט סט"ז) : [בא] וכטוט"מ כתוב כי אם
מיהנו לפחות רגע נתןך רק של מיכור מין נטהינו מין,
ומחו'ל כוכיקו ספרל רגע סום כולל לווג סנטות מפיינו
מיין נמיינו : [כב] ווינס"ז כמ"ט פ"ז פיו"ט :

מוחת ונובך

כקילוט נט ויקלה קרי : (ג) טיג הכהנה הנקה
ומטפס שנקלה תסמייך הכהנות כללון לריבוס
לו : (ה) טרתו מס : (ה) כתיה נופת מפלי
ונטחתה, וכן פ"י אלכ"ג : (ג) מין לט"ז למטה
וילס"י זה טרתו כלל ועין גrhoיס טס :
גמו חמל הכתוב בכל, וטרתו כלל, וכן פ"י קרל"ק

מנחת יהודה

הערה פ'ז, ולטטה כ' הערת ב': נג) ושרשו בלה, הוראות דבר חבלת ואומד: לד) ושרשו כלל עין יהל נבל ושל תבליות יסוד עיקר בתיבה, ושני שקליםים ה- לשון גנאי וחרטה וערווה ודומיהם, ולפירותו השני אין והתיי'ו ליטוד תנוטל בו לפרקTEM לתיקון השם, וזהו לשון גם בו אין התיי'ו טיער הייסוד כ"א המ"מ והפט"ך ורשות עד הפטולים:

שז

וְעַכְלָתָה קָלָק לֹא : (גנ) תְּבֵל הַוָּא .
לְשׁוֹן קָדָס וּמְרוֹת וּמִלְוחָם , וְכֵן וְאַפִּי עַל
תְּכִלִּיתָס (גנ) , דְּכָל הַמֶּלֶךְ תְּכָל כּוֹחַ , לְשׁוֹן
כְּלִילָה וּמְרֻבָּב זָלָט חֲלָט וּזְלָעַ נְכָמָה (גנ) :
טִוְתָה עַלְיהָ (פע) וְהַבְּתוּב אֲחֹז דָּרְךָ כְּבוֹד לְ
גְּבָרָא לְעַשּׂוֹת וְהַנְּקָבָה לְהַעֲשָׂוֹת , הַזְּהִיוֹן
מִשְׁכָּב לְהַזְּצִיא הַוּרָע (גנ) עַל בֵּן טָלָת
וְהַזְּבִיר תּוּבָה הִיא . בַּיְהָוָא דָּבָר נְתַעַב
שְׁכְבָתָךְ . כָּבָר פִּוְרָשָׁתְּיָה (גנ) וַיַּתְּבִּן לְהַיּוֹת
קָרֵי (גנ) , וּכְתוּ שָׁאָטָר בָּאָשָׁת אִישׁ לְטַמָּאת
בְּהַמְּתָה . נְקָבָה (גנ) [כ] : וּלְפָנֵי בְּהַמְּתָה . וּבָרָא :
הִיא הַנְּרַבָּעָת , וּזְזַאת הַטְּלָה מִנּוֹزָת אַדְנָה
אָמָרוּ שְׁזֹאת הַמְּלָה מִתְּכָפֵל (גע) , כְּטוֹ תְּטָס
וְאָמָרוּ בַּי טַעַת כְּטוֹ הַשְּׁחָתָה (קג) [כב] , וּ
בְּלָל הִי שְׁפָת כָּל הָאָרֶץ (ברא' יא ט) (קג)
הָאָדָם לְהַתִּיחַד עַמָּס , אָשָׁת אִישׁ וּנְכָרִיה
יְהָלָל אָוֹר
(פל) וְכָזְבִּיר כְּכַתּוֹב נְסָעֵז : (פע) פִּי עַל
פִּי הַעֲכָע לֹא יַתְּכַנֵּן זֶה וְלֹאֵין סִיקְרָה עַזְזָז :
(פע) וְהַוָּה דְּעַת רַב סִימְלָי (יִכְמוֹת פָּג נ) הַיּוֹסֵךְ
וְכָרְסִים לֹא בָּא' מִסְכָּנוֹת כְּוי הַמְּמָר זֶה גַּנְדְּרוֹנוֹנִים :
(פע) (כְּסֶנֶג' נְהָה ה) שְׁנָנִי מִסְכָּנִים נְמָמָה וּמִינְמָה
כַּיְן כְּדָרְכָה וְכַיְן סָלָה כְּדָרְכָה : (פע) וְכַתּוֹב
יְוָה עַל מִסְכָּב זְכוֹר כְּדָרְכָו : (פע) עַיְן יִכְמוֹת
(פָּג נ) : (ג) פִּי נְהָמָר לֹא מְסָכָב רַק גְּלָזָן
סְלִיכָה , כְּמוֹ לֹא תְּקַרְבָּ , וְסִי' הַתָּ' זָל (לְמַעַלָּה פ'
) סְהָוָה קְרוּב מִמְּלָת הָלָן תְּגַזְזָו הָלָן אַזָּה (שְׁמָות יְטָעוֹ)
וְכָל"ק "לְהָמָר לֹא תְּקַרְבָּ" : (גנ) כִּי כְּוֹה לְזָוָן
שְׁפִיכָה , כְּמוֹ וּנְכָלִי שְׁמָים מִי יְטִיכָה (הַיּוֹכָה לֹה נו) :
(גנ) כִּי מְרוֹט וּמְרוֹב חַלְוֹתָס יוֹגָה כְּקָרֵי מְסֻזָּכָב
וְהַנְּסָכָב : (גנ) וְכָל"ק וְכָל"ק "בְּתוּלָת" טי' הַפִּילָוּ
כְּטָכָב : (גנ) לְמַעַלָּה סְכָכָנוֹת עַל הַמְּסָגֵל : (גנ) וְכָל"ק ,
וְכָל"ק "גִּבְרָה הַבְּרָוי" לְמַי' צְרָבִיבָה קָוִיהָ צְרָבִיבָה בְּרָוי

מקורי רשי

לא) סנכ"ל סס, ילקוט סס:

אוור, חיל חכמת המקרה, לפ"י פירושו הראשון התייחס של תבל ושל תבליתם יסוד עיקר בתיבח, ושני שיטקים הם תבל והבלית, פ"ט בתקות ותקותית מגינם לפ"י מוקטם לשון גנאי וחרפה וערווה ודומיהם, ולפירושו השני אין יסוד בתיבח כ"א הביאית והלמ"ד לבדם, והתייחס ליטוד הנוטל בו לפרקיות לתקן השם, וזהו לשון בלית ובלגיל וברגב ומשקלו חמס הלוון. (תה' נ"ח ט') שנט בו אין התייחס טיער הייסוד כ"א המתם והפט"ך ורוחן לשון מטיהה, וזהו ע"ד הפטולים:

אנקלום

תְּבִיאָה הַזֹּא : כֵּד לֹא
תִּסְתְּאַבּוֹן בְּכֶל אֲלֵין אֲרֵי
בְּכֶל אֲלֵין אָסְטָאַבּוֹ
עַמְפִיאָה דַי אֲנָה מְגַלִּי חַזִּי
קְדֻמִּיכּוֹן : כֵּה וְאָסְטָאַבּוֹת
אֲרֵעָה וְאָסְעָרִית חֹבֶה
עַלְהָה וּרוֹקִינָת אֲרֵעָה יִתְּ
יִתְבְּהָא : כֵּי וְתִּטְרֹזְנָ אַתְּנוֹן
יִתְקִיטִי וְיִתְדִּינִי וְלֹא
תִּעֲבְדוּן מִפְּלָיָה תְּוֻעָבָתָא
הַאֲלֵין יִצְיְבִיא וְגִירְבִּיא
דִּיְתִּגְנְרֹזְנָ בִּגְנִיכּוֹן : כֵּי אֲרֵי
יִתְפָּלֵי תְּוֻעָבָתָא הַאֲלֵין
עַבְדוּ אֲנָשִׁי אֲרֵעָה דַי
קְדֻמִּיכּוֹן וְאָסְטָאַבּוֹת

כד אל-תטמא בְּלִאֵלה פַּי בְּלִי
אלֵה נטמא הָנוֹים אֲשֶׁר-אֵנִי
מְשֻׁלָּח מִפְנִיכֶם: כה וַתַּטְמֹא הָאָרֶץ
וְאִפְּקָד עָזָבָה עָלָיה וְתָקָא הָאָרֶץ
אֲתִישְׁבֵּיהָ: כו וְשִׁמְרָתָם אֶתְכֶם אֶת-
חֲקָתִי וְאֶת-מְשֻׁפְטִי וְלَا תַעֲשׂו
מִפְּלָה תַּזְעַבְתָּה אֵלה הָאָרֶץ וְהַגְּרָבָה
הַגְּרָבָה בְּתוֹכָם: כו פַּי אֲתִיכָּלֵי
הַקְּטוּבָה הָאָל עָשָׂו אֲנַשְׁיֵה הָאָרֶץ
אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתַּטְמֹא הָאָרֶץ: מְפִיטָר

אבן עזרא

כדי אם מטבחו וכתינו (קה) : כד אל מהן (קיג). וטעם ולא תעשו דבר
התemptו. דגשנות הטעית להתבלע תיזה התפעל (קו) ולא נין בנין נפעל (קו), והעד דגשנות הטעים כטשפט (קה), והנה הזריר על כלום שהס מטהים הנפש (קט) : ואם יש לך לב טוב להבין כי בימי יעקב שלחה מפניכם טעמו טהארץ הטהורה (קי) סתים או מנורשים (קיי) : בה ותקיא הארץ. כל מה שיקיא האדם הוא נתעב שעיניו, ואליו לא ישוב: בו ושמרתם את אמתם, ותהי הארץ טהורה, ולא תקיא הארץ אתכם: בן האל. עם האלה שווה, אטורות: ואת משפטך. שתעשו תהינה שאגודה על העובר על אחת במו ההם הטעמה, ואין זאת דעת הנזון (קיט): המשפט

ידל אָרֶן

בדרכם כלל: (קה) ומין כהמינו מינו הום רק פרוץ
ובכלכול: (קי) ופי' הַל חטמו פגמים: (קו) הנטכו:
(קח) מה טוונט חמ"ס, ומש כי הדרת כמ"ס:
במקרים נו"ן נפעל, או הדרת רק היפוי ולג כמ"ס:
(קט) וכטפלת, הַל תטמו הכל הלה כין בכולן בין
במקלחן ועיין בתורה מס: (קי) כי יעת סכיהם מרן:
קלותה לינה תכילה דכרים המתמלים מותה:
(קיה) וכטעית סיך לאון סיולם: (קיד) כפרטה
זהות: (קיג) כי משפט, מוגל הוראת מנות וחוקים,
ד) פי' הכל כנראה (למלה פ' ג) כמפה
למה חזר ונתרן שניית ולג תפסו מכל התחומות:
בלתי סודלה כל הטעימות הולא: (קי) כי קיו בחוץ
הוון ציט הבדל בין כהן ובין כהנה, מיין (כהן)
וככיהם רוי מס:

[בג] ופי' מתכ סרלי"ה טליין טפס בלבריו, כי סס נס' טמרו מוכ ווועס נומר יעקב ועמאיס, נפי טפדיין נס' נימיכת חוגכ וולס נטמרו סטעוות, כי בלי סלאק כטומחה ווועס קאטפֿאָס כוֹלֶל נמרן וכמְלִירִיס כמו נְלִירַץ כְּנָעֵן, וגס נְבִיַּת יעקב כייתל מְרִינִיס וקעטֿאָס מלטֿי קְסִוְוָה נְמָכ וְרָמָל וְפְּקָנִיסָּס כְּסָלָס לְזָכוֹת יְסָלָל סְדִירִיכָּס פְּמַעֲגָלִי דְּקָה וְהַכִּי יוֹצֵר תְּזָהָר נָסָעָנוּ גַּנוּ רְלִיפְּזִוִּיס" ע"כ, וכונכ מְמָכ סְכָלִילִים נס' רְמָס דְּשָׁתְּרָמְבָּן נְזָכָר פִּין (קְרִינִי מְוֹרָקְעָה כָּבָ) שְׁלָמָתוֹ ונס קְוָלָה לִין וְעוֹמֶךָ, וְלָס הְוָרְלָהוֹ לִין וְעוֹנֶס: (ט היין מלרים וגנו', וכן (פ' כ) סטראטס מה טקוטוי, (קטו) טנס גוֹח חייכ לאטמור כל זה: (קטז) וְהַלְאָז וולס נְמִיז: (קִיח) פִּי' טפס האכפל: (קִיס) דְּשָׁתְּרָמְבָּן יְמִין סְמוֹת ג

כח ולא-יד-תְּקִנָּא הַאֲרֵץ אֶת-כָּם
בְּטַפְמָאָם אֶת-הָפָא שְׁרָקָא הָאָתָּה
הַגָּנוֹר אֲשֶׁר לְפָנֵיכֶם: כְּטַבְיַי פָּל-אֲשֶׁר
רַעֲשָׂה מִפְּלָי הַקְּטוּבָה הָאֱלֹהָה
וַיַּנְבְּרָתָו הַנְּפָשָׁות הַעֲשָׂת מִקְרָב
עָמָם: לְוַשְׁמַרְתֶּם אֶת-מִשְׁמָרָת
לְבָלָתִי עֲשָׂות מִחְקּוֹת הַקְּטוּבָה
אֲשֶׁר נִעְשָׂו לְפָנֵיכֶם וְלֹא תַטְמָא

אנו עוזרא

בכה כאשר קאה. פועל עבר (קכ) מנזרת
שתו ושברו וקיו (ירטיה כה בז) (קכל) כי
אותיות אהויי מתחלפים (קלכ), וויש ארץ
לשון זכר, נעתם ארץ (ישע' ט יח) ולא
נשא אותם הארץ (ברא' יג ו) (קלג) או
חסר טلت הייא (קל), כאילו הוא כאשר
הייא קאה (קכח), בטו באה עם הצען
(ברא' בט ו) (קכו) [כד]: בט ונברתו
הנפשות העשת. בפרהסיא שתתיותם (קכו)
יאם בפרט אני אכריתם (קכת) [כה]:
ול שמרתם את משמרתי. זאת הדטשות
זהו היא לבaltı עשות (קלט) [כו]. וטעם
אשר נעשו לפניכם. שלא יאטך אדם
וי. וטעם אני ה' אלהיכם. דבק עט

קרני אור

ב"כ כלהת כת' ו"ל: [בד] פין יכל הו', וכן כת' סדר'ל, יט בינווי טמורה של בעתי' סקוווב לגוף, כמו שנקה סוכב עס לנוטין (דבורי' ל' נז) וכך חביב מת (ניל' ס) רחל נטו נלה עס כלמן (ניל' כת' ו') ומלה קח' במלן כו' מון סאין טה', וטעמו כה'ר כיהם עתידך לאקיים גוד מעט, וכן ולחך כוכ' לפס למלך (גמfix ו') פנינו עוד מעט תמלוך פלייס. וכן ויולדת בן (בל' נז יט) כו' בינווי סמורא של כפטיר סקוווב, טעמו מה שתדי' לילד בקרוב: [כח] ככירות שמתויה גל' ג' מלקיים, יט כרת לבוע לבו, ויט כרת לנפש לבוכ', יט כרת לפניות לבוע ולנפש, וסילב'ג לי' בס' מבו', גל' תפesco טיסיך זכ' כעונש פגיעה לכס נוכ' שתקיים זתיכס, כה'ר קה' מה שנוי חלק לפניות, הכל יתקיינו כרת פגיאות בעונות חיוך דרכ' טיסיך מכל כתובות הכלל: [כו] ובו'יל (ספלה) וטמו מה משמרתי לטופיל שניגסו כל סעס כל' ימסכו מסכי סקوت מרים וככון:

מנחת יהוה

אַנְקָלוֹס
אֶרְעָא: כֵּה וְלֹא תְּרוּגָן
אֶרְעָא יִתְכֹּזֶן בְּסֹאָבִיכֹּזֶן
יִתְהַכֵּה כְּמָא דִי רֹזְקִינָה יִתְ
עַמְּדָא דִי קְדָמִיכֹּזֶן: נְטָאָרִ
כֶּל דִי יַעֲבֵר יַד סְפָל
תוֹעַבְתָּא הַאֲלִיּוֹן יְשַׁתְּיַצְּזֶן
נְפָשָׂתָא דִי עַבְדוֹן מְנוּ
עַמְּהֹזֶן: לִוְתְּרֹזֶן יִתְ
סְפָרָת מִסְמָרִי בְּרִיל דְּלָא
יְמַעְבֵּד מְגִימָּסִי
תוֹעַבְתָּא דְאַתְּעַבְּידָו

רשות

(כח) ולא תקיא הארץ אהיכם. מצל
לכון מלך שהכלילו דבכל מהו שahn פועל
בمعنى אלה מקיתו לב) כך הרצ יטהל חינוך
מקיימת טובי עבירות, ותלנו ולה
תלוקו לה) לanon ריקון מליקה עלמה מכת :
(כט) הנפשות העושות. השכל וננקה
במסגרת לנ) : (ג) ושמרתם את
משמרתך. לאסיל בית דין עלך (ד) ליד :
ולא תטמאו בהם אני ה' אליהיכם.
זה חס טמתו חיני היליכס (ז), ותקס
חויאל ועשו כן הקדטוניים עשה בן נם א

יְהָל אֹד

(קכ) מלת קלה כו"ה ע"מ פקל, וכשה עכבר לזכר
וארצנו קלה: (קכח) וקיי שרטטו קלה: (קככ) ויו"ד וקיי
תמלות היל"ג קלה: (קכג) שניה המלן כל"ז, כי"ל
המלך נטה, הטע"ז טעל הגוץ יכו"ג ב"ג, וכן מלת
קלה עכבר לזכר: (קכל) ולפי כתבי זה יקיה שרטטו
"קו"ח" מנהגי הטען ותחמץ מלת טיה: (קכח) ולפי זה
היפוי תביה מהלן ל"ג, ומלה קלה בינווני מן הקל
לנוקתה מ"מ פוקדה, וביבווני נמקום מחד: (קכג)
וכפי רח' ויל' סס נמה מלרע (פי' הקטש
במיל"ג) שנוה תולר הסס (פי' כי הסס היה נימס,
וזהו מלך נטה) כמו פועל (פי' והו בינווני):
(קכו) וכוה מיתת נ"ל: (קכח) וכוה קרית בידי
שםיס: (קכט) ומים יסmodal להמתנה בכל ישנה:
ב"ל על כך, וכן לי' רצ"י ז"ל, ונמלו צויבר עס ככ"ד

לב) סמל קוטיס כ' כ"ב : לנ) סמלם : לר) סמלם : (ס) ובנדפסים הנוי "טרוקן" ובבדפים סביווניתה "טרוקין" :
לנ) כי הם חווישם הסייעים והנדרים . (ג) ואטרו
ויל (ספרא) מלטר שכל העיריות קרוין טומאה :
כ"י

אונקלז

תיקרא יה אחרי

בָּהֶם אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ פ פ
בְּחַזְקָה אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:
פ פ פ

אנן עזרא

חפסלה פרשת אחריה
כל אשר אצוה אתכם (קלמ) **חפסלה פרשת אחריה**

יהל אור

(ק) פ"י טהירנו דכך עס ולו תעטמו נכס : (קנ) ולו תטול ולו חכמי :

מקורי רישוי

לה) סלמי, ילקוט תקנ"ט:

אונקלז

דיקרא יט קדושים

**ימ א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֹשֶׁה
בְּדַבֵּר אֲלֵיכֶם עֲדָת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ לָהֶם קָדְשִׁים אָنָּא כִּי
וְמַלְלֵיל יְיָ עִם מֹשֶׁה
לְמַיְמָר ; בְּמַלְלֵיל עִם
כָּל כָּנַשְׁתָּא דְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
וְתַיְמָר לְהֻזְּנוֹ קְדִישֵׁין תְּהֻזֵּן
אֲרֵי קְדִישֵׁן אָנָּא יְיָ**

אנו עוזר

ב טעם אף כל עדרת בני ישראל. להבניהם את הנרים (ה) (א) בעבר שהם נזהרים על העניות בישראל, וטעם להזכיר זאת הפרשה אחרי העניות, שלא ייחשבו כי בעבר שמיית העניות בלבד יעמדו בארץ, אטר להם שם יש מצות אחרות אם לא תשמרות תנורשו טן הארץ והם عشرת הדברים הנזכרים (כ), כי הנה הזהיר על עכויים, אחר שאמר כי קדוש אני ח', כי הוא בוגר הדבר הראשון על דעת רבים (ג), ולא תשבעו בשם (פ' יב) הוא דבר לא תשא (שמות כ, ז) :

יְהָל אֹר

קרני אוד [א] והמקו"ח גורם לכו"ם מט פג'יס", ומפלט (ה) מרביי כל מלה, להכנים מה הנריס, כי על מוכתיב עלה נגי"י לכו"ם מטה מה שנלטו מקודס כו הנריס בכלל, הנריס, וכולך סכתוב לכו"ם נפי שכם נוכליں נמיות כמ"ז (למלה ייח כו) ופ' זו הכנים הנריס בכלל, ועיין קרני חור: (ב) וקרוב זה פ"ג הרדי"ט, ולכך חמר קדושים תהיו, כלל נהמר זה פל העליות הכל, כלל כל הדרות בכלל ניכיו קדושים, ומקדושים טלים בכלל הדרות: (ג) פ"ג כי קדושים חני ד', כו כנרד כדרור הארונות טהו ניכי ד' לאטיך האון רלהון על דעת רניש, וכן פ"ג (שותה כ, ה) וכלהומרים כי לדoor ניכי חיינו מפרט הדרות, וזה נחלקו, יה' לנו יהיה לך כו כדרור הארונות, והשנוי לנו חפשך לך פסל, וזה חיינו נכוון", וכן (למזה כב' ג') כתב והטוף חני ד', טהו הדרור הארונות (פ"ג טהו ניכי ה' הלאיך), וכן כתב (הדרוי' כ טז) "דע כי לשת כל הקדמוניים, כי

מנחת יהודה